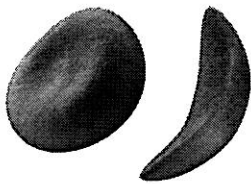

فصل ۲ جریان اطلاعات در ياخته

کم خونی داسی شکل:

تصویر زیر دو گویچه قرمز را نشان می‌دهد. گویچه سمت راست مربوط به شخصی است که دچار نوعی بیماری ارثی به نام کم خونی داسی شکل (Sickle cell anemia) است. علت این بیماری نوعی تغییر ژنی است که باعث می‌شود پروتئین هموگلوبین حاصل از آن دچار تغییر شود که نتیجه آن تغییر شکل گویچه قرمز از حالت گرد به داسی شکل است. این تغییر ژنی، بسیار جزئی است و در آن تنها یک جفت از صدها جفت نوکلئوتید دنا در افراد بیمار تغییر یافته است. همچنین این بیماری به نوعی، رابطه بین ژن و پروتئین را نشان می‌دهد.

نکته ۱: کم خونی داسی شکل یک بیماری اتوزوم مغلوب است. هر فرد برای این بیماری دو ال (دیگره) دارد. افرادی که هر دو ال (دیگره) آن‌ها سالم است یعنی ژنوتیپ $Hb^A Hb^A$ دارند سالم خالص هستند. ولی افراد مبتلا به بیماری گویچه‌های قرمز داسی شکل ژنوتیپ (ژن نمود) $Hb^S Hb^S$ دارند و در سنین پایین معمولاً می‌میرند. افرادی که ژنوتیپ (ژن نمود) ناخالص $Hb^A Hb^S$ است و وضع بهتری دارند. گویچه‌های قرمز آنها فقط هنگامی داسی شکل می‌شوند که مقدار اکسیژن محیط کم باشد.

مثال ۱: از پدر و مادری سالم ناقل کم خونی داسی شکل

(۱) احتمال تولد فرزندی بیمار به فرزند سالم چقدر است؟

(۲) احتمال تولد فرزندی که دارای حداقل یک ژن بیماری باشد، ؟

(۳) چه نسبتی از فرزندان سالم، ژن بیماری را دارند؟

(۴) چه نسبتی از افرادی که ژن بیماری دارند، بیماری را بروز می‌دهند؟

(۵) احتمال تولد دو فرزند بیمار چقدر است؟

(۶) احتمال تولد یک پسر و یک دختر سالم چقدر است؟

(۷) احتمال تولد یک پسر سالم و یک دختر بیمار چقدر است؟

(۸) احتمال اینکه از سه فرزند بعدی، فقط یکی مبتلا به بیماری باشد چقدر است؟

(۹) احتمال اینکه سه فرزند فاقد ژن بیماری و یک فرزند دارای ژن بیماری باشد چقدر است؟

(۱۰) احتمال این که از سه فرزند، حداقل یکی مبتلا به بیماری باشد چقدر است؟

نقش مولکول mRNA به عنوان میانجی

تعریف ژن :

هر ژن، بخشی از مولکول DNA دو رشته‌ای است که دستورالعمل بروز صفات را در خود ذخیره کرده است و از اطلاعات ژن بطور مستقیم mRNA و rRNA و tRNA ساخته می‌شود، سپس از روی mRNA طی فرآیند به نام ترجمه پروتئین (هموگلوبین، کلاژن، میوزین، اکتین و...) ساخته می‌شود.

نکته ۱: توجه کنید هیچ ژنی مستقیماً نمی‌تواند پروتئین بسازد. یعنی ژن‌ها ترجمه نمی‌شوند. مثلاً ژن انسولین نمی‌تواند مستقیماً انسولین را بسازد، ابتدا از روی ژن انسولین طی فرآیند رونویسی، mRNA ساخته می‌شود و سپس از روی mRNA انسولین ساخته می‌شود.

نکته ۲: توجه کنید که کربوهیدرات‌ها و لیپیدها، و ویتامین‌ها، ژن ندارند مثلاً انسان ژن گلیکوژن (نوعی پلی‌ساکارید ذخیره‌ای در کبد و ماهیچه) ندارد، بلکه ژن آنزیم سازنده گلیکوژن را دارد. و یا ژن فسفولیپید، لسیتین، کلسترول (نوعی لیپید) وجود ندارد و یا ژن فولیک اسید تیامین (B_۱)، ریبوفلاوین (B_۲) و نیاسین (B_۳) وجود ندارد بلکه ژن آنزیم سازنده آن‌ها وجود دارد.

نکته ۳: گیاهان ژن کوتین (نوعی ترکیب لیپیدی است) و ژن سلولز (نوعی پلی‌ساکارید رشته‌ای) و ژن نشاسته و ژن پکتین (نوعی پلی‌ساکارید) را ندارند. بلکه ژن آنزیم سازنده آن‌ها را دارند.

نکته ۴: پلی‌پپتیدها بر اساس اطلاعات دنا و توسط ریبوزوم‌ها (رئاتن‌ها) در سیتوپلاسم ساخته می‌شوند. در یاخته‌های دارای هسته، چون رئاتن‌ها درون هسته حضور ندارند، فرآیند ساخت پلی‌پپتید در هسته انجام نمی‌شود. با توجه به اینکه اطلاعات دنا برای ساخت پلی‌پپتید ضروری است و دنا هم از هسته خارج نمی‌شود این سؤال پیش می‌آید که دستورات ساخت پلی‌پپتید چگونه به بیرون هسته منتقل می‌شود؟ پاسخ در مولکول رنا است. همان طور که دیدید انواعی از رنا در یاخته وجود دارند که در پروتئین‌سازی نقش دارند. این رناها از روی مولکول دنا ساخته می‌شوند. به ساخته شدن مولکول رنا از روی بخشی از یک رشته دنا، رونویسی گفته می‌شود.

نکته ۵: در یاخته‌های یوکاریوتی (هسته‌ای) بیشتر ماده وراثتی درون هسته قرار دارد. دقت کنید که هیچ پروتئینی در هیچ جای دنیا درون هسته ساخته نمی‌شود. و هیچ پروتئینی مستقیماً از روی DNA ساخته نمی‌شود. مثلاً ژن میوگلوبین درون هسته قرار دارد، نمی‌تواند مستقیماً میوگلوبین را بسازد. ابتدا درون هسته طی فرآیندی به نام رونویسی از روی ژن میوگلوبین، نوعی مولکول میانجی به نام mRNA، ساخته می‌شود. هیچ mRNAی درون هسته ترجمه نمی‌شود. بلکه mRNA پس از ساخته شدن از طریق منافذ هسته، وارد سیتوپلاسم می‌شود، و در سیتوپلاسم از روی mRNA طی فرآیندی به نام ترجمه پروتئین میوگلوبین ساخته می‌شود.

نکته ۶: در یوکاریوتها و پروکاریوتها برای پروتئین‌سازی (ترجمه) سه نوع RNA دخالت مستقیم دارند.

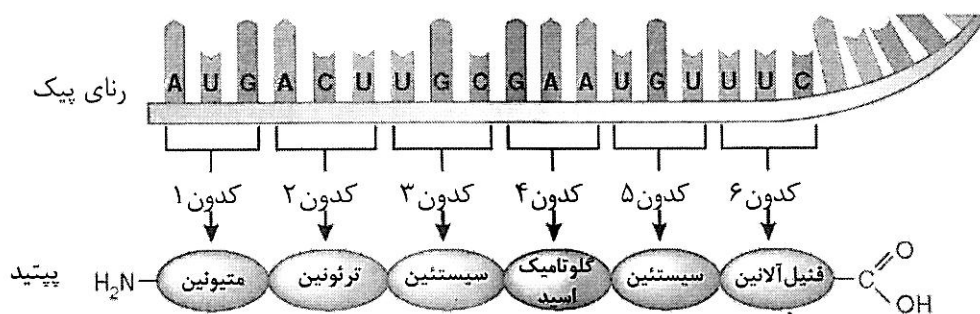
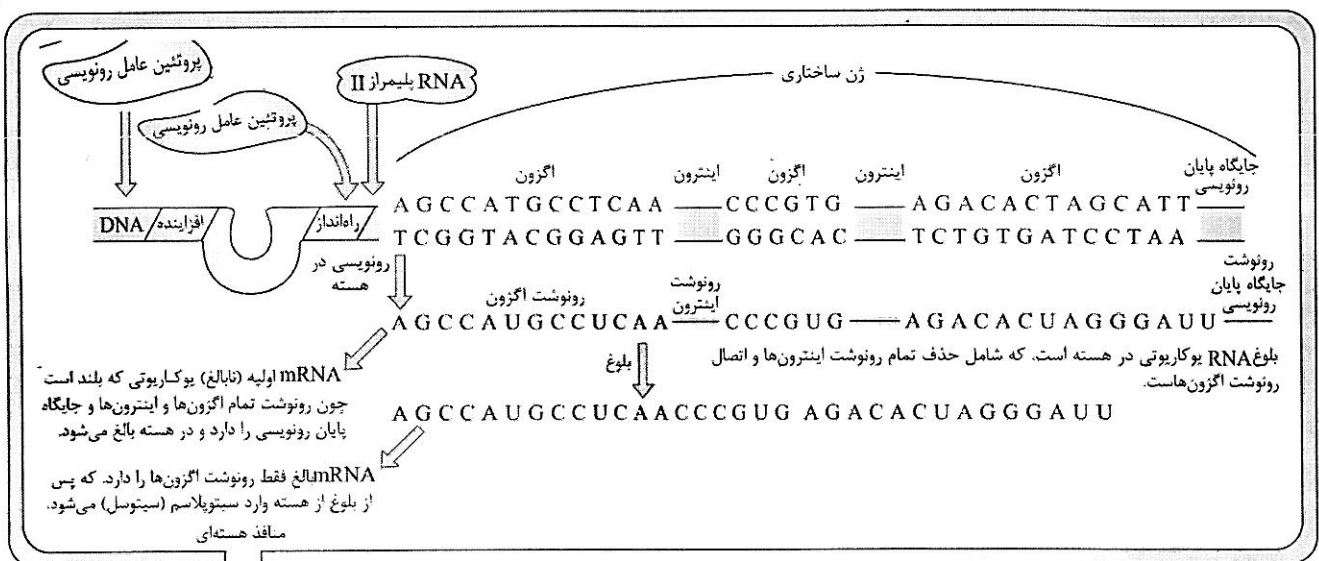
۱- RNA پیک (mRNA): از روی ژن پروتئین طی فرایند رونویسی ساخته می‌شود. اطلاعات را از دنا به ریبوزومها می‌رساند. ریبوزوم با استفاده از اطلاعات RNA پیک پروتئین‌سازی می‌کند. بنابراین ترتیب (یا توالی) آمینواسیدهای یک زنجیره پلی‌پپتیدی مستقیماً توسط mRNA ولی اساساً توسط DNA (ژن) تعیین می‌شود.

۲- RNA ناقل (tRNA): از روی ژن tRNA طی فرایند رونویسی ساخته می‌شود و آمینواسیدها را برای استفاده در پروتئین‌سازی به سمت ریبوزومها منتقل می‌کند.

۳- RNA ریبوزومی (rRNA) از روی ژن rRNA طی فرایند رونویسی ساخته می‌شود و RNA ریبوزومی نقش آنزیمی دارد و بین دو آمینواسید پیوند پپتیدی برقرار می‌کند.

نکته ۷: اولین قدم برای بروز (بیان) هر ژنی رونویسی است، یعنی هنگام بیان هر ژنی ابتدا RNA ساخته می‌شود بنابراین هنگام بروز همه ژن‌ها پیوند فسفودی‌استر ساخته می‌شود. ولی نمی‌توان گفت در بیان هر ژن پیوند پپتیدی تشکیل شود. چون ژن tRNA و ژن rRNA رونویسی می‌شود و محصولات آن‌ها ترجمه نمی‌شود. بنابراین نمی‌توان گفت هر ژن دستورالعمل ساخت یک زنجیره پلی‌پپتیدی است.

نکته ۷: پروتئین‌هایی که ساختار چهارم دارند از چند زنجیره پلی‌پپتیدی ساخته شده اند بنابراین می‌توان گفت که پروتئین‌هایی که ساختار چهارم دارند تحت کنترل چند ژن ساخته می‌شوند.

مراحل رونویسی

به ساخته شدن هر نوع RNA یی از روی بخشی از یک رشته DNA را رونویسی می‌گویند. ژن‌ها به صورت هدف دار (غیر تصادفی) رونویسی می‌شوند. اولین قدم برای بروز (بیان) هر ژنی، رونویسی است. رونویسی فرآیندی پیوسته است ولی برای سادگی موضوع آن را به سه مرحله‌ی آغاز، طویل شدن و پایان تقسیم می‌کنند. در این مراحل، آنزیم رنابسپاراز، عمل رونویسی را از بخشی از یک رشته دنا انجام می‌دهد.

نکته ۱: آنزیم‌های ویژه‌ی رونویسی را تسهیل می‌کنند. در یاخته انواعی از رنا ساخته می‌شود. عمل رونویسی از دنا به کمک آنزیم‌ها انجام می‌شود. این آنزیم‌ها را، تحت عنوان کلی رنابسپاراز نام گذاری می‌کنند.

نکته ۲: در پروکاریوت‌ها (پیش‌هسته‌ای‌ها) مانند استرپتوکوکوس نومونیا (عامل ذات‌الریه یا سینه پهلوی)، عامل کزاز، اشریشیاکلای، سیانوباکترها و ریزوبیوم (تثبیت کننده نیتروژن) یک نوع رنابسپاراز وظیفه ساخت انواع رنا را بر عهده دارد.

نکته ۳: در یوکاریوت‌ها (هسته‌ای‌ها) مانند آغازیان (پارامسی، اوگلنا، جلبک‌ها)، قارچ‌ها (مخمرها)، گیاهان و جانوران انواعی از رنابسپاراز، ساخت رناهای مختلف را انجام می‌دهند؛ مثلاً رنا ی پیک توسط رنابسپاراز ۲، رنا ی ناقل توسط رنابسپاراز ۳ و رنا ی رنانتی توسط رنابسپاراز ۱ ساخته می‌شود.

مرحله آغاز (Initiation)

در این مرحله، RNA پلیمراز (رنابسپاراز) به قسمتی از مولکول دنا به نام توالی راه‌انداز متصل می‌شود. آنزیم RNA پلی‌مراز ابتدا پیوند هیدروژنی بین دو رشته DNA را از می‌شکند (نه هیدرولیز می‌کند). در مرحله آغاز رونویسی بخش کوچکی از مولکول دنا به تدریج باز و سپس با تشکیل پیوند فسفودی‌استر زنجیره کوتاهی از رنا ساخته می‌شود. نحوه عمل رنابسپاراز به این صورت است که آنزیم با توجه به نوع نوکلئوتید رشته الگوی دنا، نوکلئوتید مکمل را در برابر آن قرار می‌دهد ابتدا بین ریبونوکلئوتید و دئوکسی ریبونوکلئوتید مکمل در دنا پیوند هیدروژنی برقرار می‌شود و سپس با پیوند فسفودی-استر (فسفات - قند) ریبونوکلئوتید را به ریبونوکلئوتید قبلی رشته رنا متصل می‌کند. در رونویسی، نوکلئوتید یوراسیل دار رنا به عنوان مکمل در برابر نوکلئوتید آدنین دار دنا قرار می‌گیرد.

توالی راه‌انداز:

توالی راه‌انداز بخشی از مولکول دنا (نه بخشی از ژن) است که RNA پلیمراز به آن متصل می‌شود. راه‌انداز محل صحیح شروع رونویسی و رشته الگو، را به رنابسپاراز نشان می‌دهد. برای اینکه رونویسی ژن از محل صحیح خود شروع شود توالی‌های نوکلئوتیدی ویژه‌ی در دنا وجود دارد که رنابسپاراز آن را شناسایی می‌کند. به این توالی‌ها، راه‌انداز گفته می‌شود. راه‌انداز موجب می‌شود رنابسپاراز اولین نوکلئوتید مناسب را به طور دقیق پیدا و رونویسی را از آنجا آغاز کند.

نکته ۴: در یوکاریوت‌ها هر راه‌انداز فقط یک ژن را تنظیم می‌کند. یعنی به ازای هر ژن یک راه‌انداز وجود دارد. ولی در باکتری‌ها برخی ژن‌ها یک راه‌انداز و در مواردی چند ژن مجاور با هم یک راه‌انداز دارند. یعنی در پروکاریوت‌ها برخلاف یوکاریوت‌ها یک راه‌انداز، می‌تواند رونویسی از چند ژن مجاور را ممکن سازد. در باکتری‌ها تعداد راه‌اندازها، کم‌تر از تعداد ژن‌ها است.

نکته ۵: در مرحله آغاز رونویسی ابتدا پیوند هیدروژنی بین دو رشته DNA در بخش کوچکی شکسته می شود و سپس ریبو نوکلئوتیدها مجاور با نوعی پیوند اشتراکی به نام پیوند فسفودی استر به هم متصل می شوند.

نکته ۶: ریبونوکلئوتیدها (A, G, C, U) در ابتدا به صورت آزاد، سه گروه فسفات دارند؛ اما هنگام برقراری پیوند با یکدیگر، دو گروه از سه گروه فسفات خود را از دست می دهند و فقط با یک گروه فسفات خود به گروه هیدروکسیل قند در رشته ی پلی نوکلئوتیدی در حال ساخت متصل می شوند. توجه کنید که اگر بگویند قند نوکلئوتید به فسفات زنجیره متصل می شود غلط است.

نکته ۷: توجه کنید که قبل از تشکیل هر پیوند فسفو دی استر، باید یک پیوند کووالانسی بین فسفات ها شکسته شود، با شکسته شدن این پیوند انرژی آزاد می شود و این انرژی صرف تشکیل فسفودی استر می شود. بنابراین تشکیل فسفودی استر انرژی خواه است. در هنگام رونویسی تعداد فسفات های آزاد در سلول افزایش می یابد.

نکته ۸: توجه کنید بین دو باز مجاور چه در DNA و چه در RNA هیچ پیوندی وجود ندارد. پیوند فسفودی استر بین فسفات و قند دو نوکلئوتید مجاور است (نه بین دو باز مجاور).

نکته ۹: در پروکاریوت ها (مانند ریزوبیوم، اشریشیا کلای، عامل سینه پهلو، عامل کزاز و سیانوباکترها ...) RNA پلی مرز می تواند بطور مستقیم به راه انداز متصل شود و رونویسی را آغاز کند. البته ناگفته نماند که در شروع بیان برخی ژن ها، پروتئین های خاصی به رنابسپاراز کمک می کنند. تا بتواند به راه انداز متصل شود و رونویسی را شروع کند.

نکته ۹: در هو هسته ای ها نیز مانند پیش هسته ای ها، رونویسی با پیوستن رنابسپاراز به راه انداز (نه به ژن) آغاز می شود. در هو هسته ای ها RNA پلی مرز (رنابسپاراز) نمی تواند به تنهایی راه انداز را شناسایی کند و برای پیوستن به آن نیازمند پروتئین هایی به نام عوامل رونویسی (Transcription Factors) هستند. این عوامل متعدد هستند. در یوکاریوت ها ابتدا گروهی از عوامل رونویسی مستقیماً به نواحی خاصی از راه انداز متصل می شوند، بعد از آن RNA پلیمرز به مجموعه ی راه انداز - پروتئین متصل می شود.

نکته ۱۰: در هو هسته ای ها گروهی از پروتئین های عوامل رونویسی با اتصال به نواحی خاصی از راه انداز، رنابسپاراز را به محل راه انداز - پروتئین هدایت می کنند، تمایل پیوستن این پروتئین ها (عوامل رونویسی) به راه انداز در اثر عواملی تغییر می کنند، بنابراین مقدار رونویسی ژن آن هم تغییر می کند.

نکته ۱۱: توالی مربوط به راه اندازها، در ژن های مختلف در بخش هایی متفاوتند. بنابراین تمایل عوامل رونویسی هم برای پیوستن به راه اندازهای مختلف هم متفاوت است. برای همین ژن های مختلف به یک نسبت رونویسی نمی شوند. مثلاً هر چقدر این بخش از راه انداز به توالی TATAAT شبیه تر باشد، عوامل رونویسی راحت تر به راه انداز متصل می شوند.

نکته ۱۲: RNA پلیمرز I, II و III خارج از سیتوپلاسم (یعنی درون هسته) فعالیت می کنند و نمی توانند مستقیماً راه انداز خود را شناسایی کنند. توسط عوامل رونویسی به سوی راه انداز هدایت می شوند. و به مجموعه راه انداز - پروتئین متصل می شوند یعنی هر RNA یی که داخل هسته ساخته می شود (چه mRNA، چه tRNA و چه rRNA) نیاز به پروتئین هایی به نام عوامل رونویسی دارند.

نکته ۱۲: توالی‌های افزاینده:

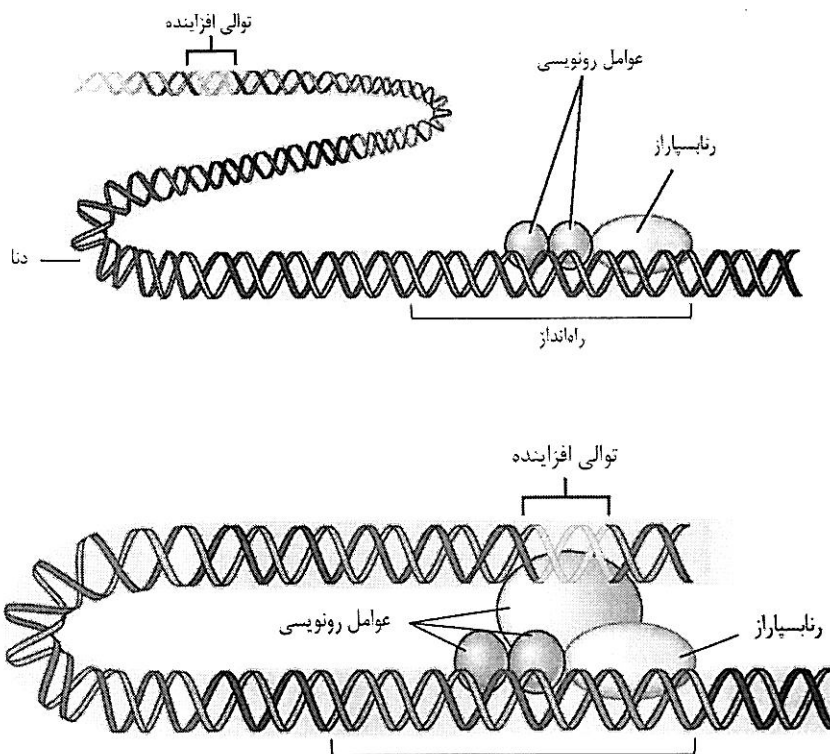
در یوکاریوت‌ها ممکن است عوامل رونویسی دیگری به بخش‌های خاصی از دنا به نام توالی افزاینده (Enhancer) متصل شوند. با پیوستن این پروتئین‌ها به توالی افزاینده و با ایجاد خمیدگی در دنا، عوامل رونویسی متصل به افزاینده در کنار در کنار عوامل رونویسی متصل به راه‌انداز قرار می‌گیرند. کنار هم قرارگیری این عوامل، سرعت رونویسی را افزایش می‌دهند. توالی‌های افزاینده متفاوت از راه‌انداز هستند و ممکن است در فاصله دوری از ژن قرار داشته باشند. اتصال این پروتئین‌ها بر سرعت و مقدار رونویسی ژن موثر است.

نکته ۱۴: در یوکاریوت‌ها بیش از یک توالی تنظیمی (توالی راه‌انداز و توالی افزاینده) می‌توانند در تنظیم بیان ژن ژن دخالت داشته باشند. این دو توالی در تنظیم بیان ژن و در شدت و میزان رونویسی نقش دارند.

نکته ۱۵: باکتری‌ها توالی افزاینده ندارند. بنابراین هر ژنی که برای تنظیم بیان ژن خود به توالی افزاینده نیاز دارد بطور قطع این ژن مربوط به یوکاریوت‌ها است. البته ناگفته نماند که نمی‌توان گفت که هر ژن یوکاریوتی الزاماً توالی افزاینده دارد.

نکته ۱۶: توجه کنید که راه‌انداز و افزاینده جزء ژن محسوب نمی‌شوند و هنگام ساخته شدن RNA پیک توالی راه‌انداز و توالی افزاینده رونویسی نمی‌شوند بنابراین این دو توالی در RNA پیک رونوشت ندارند، یعنی نمی‌توانند هنگام فعالیت RNA پلیمراز به عنوان الگو قرار بگیرند. ولی همانندسازی می‌شوند یعنی هنگام فعالیت DNA پلیمراز به عنوان الگو قرار می‌گیرند.

نکته ۱۷: RNA پلیمراز برخلاف DNA پلیمراز فعالیت نوکلئازی و ویرایش ندارد و نمی‌تواند پیوند فسفودی‌استر را هیدرولیز کند.

مرحله طویل شدن رونویسی

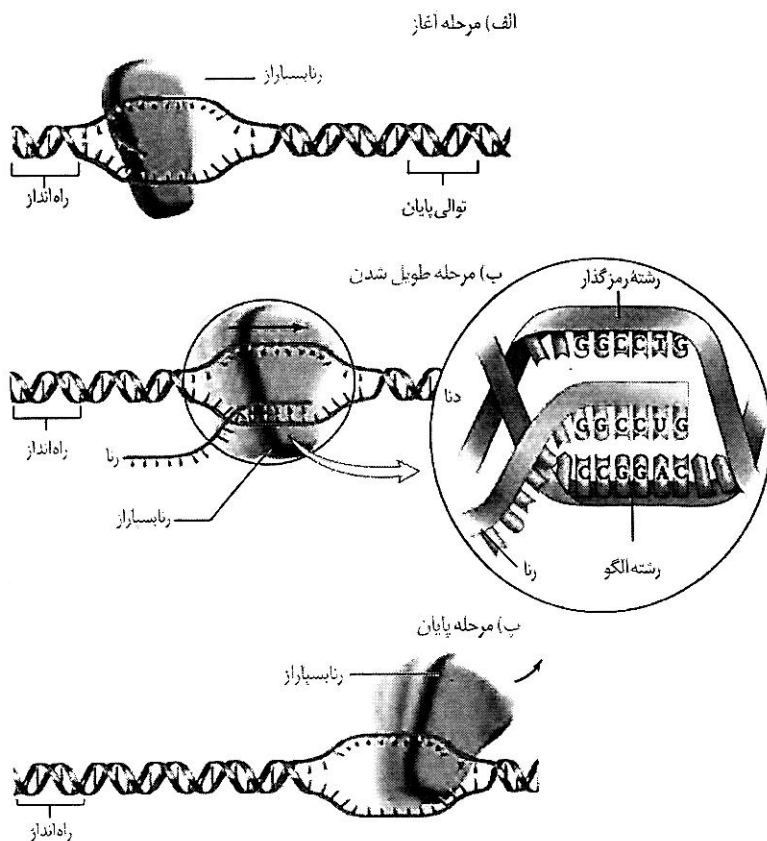
در این مرحله رنابسپاراز ساخت رنا را ادامه میدهد که در نتیجه آن رنا طویل می‌شود. همچنان که مولکول رنابسپاراز به پیش می‌رود، دو رشته دنا در جلوی آن باز و چندین نوکلئوتید عقب‌تر رشته رنا از دنا جدا می‌شود و دو رشته‌ی دنا مجدداً به هم می‌پیوندند.

نکته ۱: در یک حباب رونویسی در بخش جلویی حباب، RNA پلیمراز پیوند هیدروژنی دو رشته DNA را به تدریج از هم باز می‌کند و ریبونوکلئوتیدهای جدید مقابل دئوکسی ریبونوکلئوتیدهای مکمل خود در دنا ی الگو قرار می‌گیرند و پیوند هیدروژنی با آن‌ها برقرار می‌شود. و سپس ریبونوکلئوتید سه فسفات، دو عدد فسفات خود را از دست می‌دهد بین ریبونوکلئوتیدهای مجاور، پیوند فسفودی‌استر برقرار می‌شود. و در قسمت عقبی حباب رونویسی پیوندهای هیدروژنی بین RNA در حال ساخت و DNA الگو گسسته می‌شود و در حین جدا شدن RNA از DNA الگو، بین دو رشته DNA الگو پیوند هیدروژنی برقرار می‌شود.

نکته ۲: رونویسی همواره یک جهته است. در مرحله طویل شدن جدا شدن دو رشته دنا بصورت تدریجی است و در حین ساخته شدن RNA از روی دنا، با شکسته شدن پیوند هیدروژنی رنا از دنا ی الگو جدا می‌شود.

مرحله پایان رونویسی

در دنا توالی‌های ویژه‌ای وجود دارد که موجب پایان رونویسی توسط آنزیم رنابسپاراز می‌شوند. در این محل‌ها، آنزیم از مولکول دنا و رنا ی تازه ساخت جدا و دو رشته‌ی دنا به هم متصل می‌شوند. توالی پایان رونویسی بخشی از مولکول DNA است و دارای چندین عدد نوکلئوتید است و در انتهای رن قرار دارد. پس از آنکه توالی پایان رونویسی، توسط RNA پلیمراز رونویسی شد، RNA تازه ساخته شده از DNA الگو بطور کامل جدا می‌شود و دو رشته‌ی دنا به هم متصل می‌شوند. البته توجه کنید که قبل از شروع مرحله پایان، جدا شدن RNA از دنا ی الگو آغاز شده است.

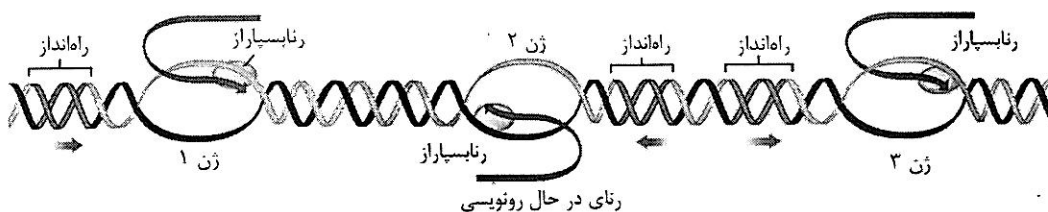

فقط یکی از دو رشته دنا در هر ژن رونویسی می‌شود:

همان‌طور که گفته شد، ژن بخشی از مولکول دنا^۱ی دو رشته‌ای است ولی رونویسی از روی هر دو رشته یک ژن انجام نمی‌شود. چون اگر از روی دو رشته یک ژن رونویسی انجام می‌شد، محصولات این دو رشته مکمل نسبت به متفاوت خواهد بود. مسلماً رنا و پلی‌پپتید ساخته شده از روی دو رشته مکمل دنا بسیار متفاوت می‌شدند. بنابراین برای هر ژن خاص، یکی از دو رشته رونویسی می‌شود.

نکته ۴: به بخشی از رشته دنا که مکمل رشته رنای رونویسی شده است رشته الگو (Template) می‌گویند. به رشته مکمل همین بخش در مولکول دنا، رشته رمزگذار گفته می‌شود، زیرا توالی نوکلئوتیدی آن شبیه رشته رنایی است که ساخته می‌شود. تفاوت رشته رنا با رشته رمزگذار این است که به جای نوکلئوتید تیمین دار در دنا، نوکلئوتید یوراسیل دار در رنا قرار دارد.

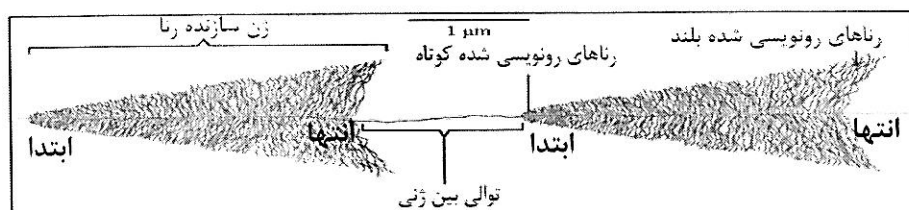
نکته ۵: در یک مولکول DNA می‌تواند از روی هر دو رشته رونویسی انجام بگیرد ولی دقت کنید که در هر ژن فقط یک رشته به عنوان الگو قرار می‌گیرد. رشته مورد رونویسی یک ژن ممکن است با رشته مورد رونویسی ژن‌های دیگر یکسان یا متفاوت باشد.

شدت و میزان رونویسی

نکته ۱: به طور کلی در پروکاریوتها و یوکاریوتها میزان رونویسی یک ژن به مقدار نیاز یاخته به فرآورده‌های آن بستگی دارد. بعضی ژن‌ها، مانند ژن‌های سازنده رنای رناتنی در یاخته‌های تازه تقسیم شده بسیار فعال‌اند؛ زیرا باید تعداد زیادی از این نوع رنا را بسازند. در این نوع ژن‌ها، هم زمان تعداد زیادی رنا بسپاراز از ژن رونویسی می‌کنند. به این دلیل که در هر زمان، رنا بسپارازها در مراحل مختلفی از رونویسی هستند، در زیر میکروسکوپ الکترونی، اندازه رناهای ساخته شده متفاوت دیده می‌شود.

نکته ۲: در یک لحظه از روی یک ژن می‌تواند به طور همزمان چندین عدد RNA (از یک نوع) ساخته شود. یعنی در آن واحد، چندین عدد RNA پلی‌مراز (از یک نوع) به طور همزمان فعالیت رونویسی را بر روی یک ژن انجام دهند. و همه RNAهایی که در یک لحظه از روی یک ژن در حال ساخت هستند، از یک نقطه آغاز به رونویسی کرده‌اند. ولی چون زمان شروع رونویسی آنها یکسان نبوده است، طول RNAها یکسان نیست. برای همین RNAهایی که زودتر رونویسی را شروع کرده بلندتر است و به انتهای ژن نزدیکتر است. و RNAهای کوچکتر به ابتدای ژن نزدیکترند.

رناهای ساخته شده دچار تغییر می‌شوند

نکته ۱: در چند دهه گذشته، پژوهشگران دریافته‌اند که در یاخته‌های یوکاریوتی، رنای ساخته شده در رونویسی (mRNA، tRNA، rRNA) با رنایی که در سیتوپلاسم وجود دارد تفاوت‌هایی دارد. بعدها مشخص شد که این مولکول‌ها برای انجام کارهای خود دستخوش تغییراتی می‌شوند.

نکته ۲: رنای پیک ممکن است دستخوش تغییراتی در حین رونویسی و یا پس از آن شود. یکی از این تغییرات پیرایش (حذف بخش‌هایی از مولکول رنای پیک) است. در بعضی ژن‌ها، توالی‌های معینی از رنای ساخته شده، جدا و حذف می‌شود (میان‌ه یا اینترون) و سایر بخش‌ها (بیانه یا اگزون) به هم متصل می‌شوند و یک رنای پیک یکپارچه می‌سازند. به این فرایند پیرایش (Splicing) گفته می‌شود. پیرایش درون هسته رخ می‌دهد. (شکل ۴)

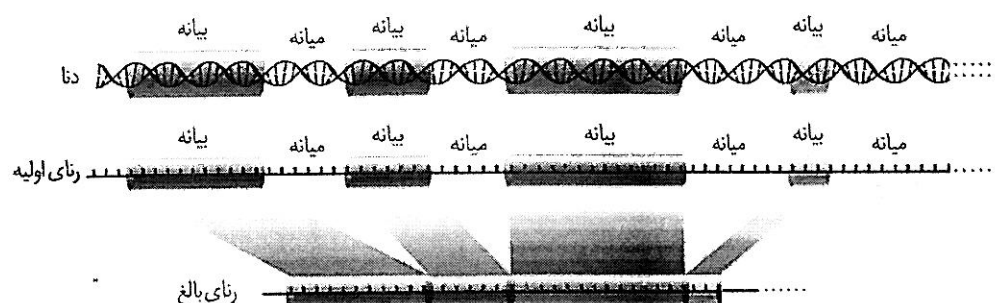
نکته ۳: این فرایند هنگامی آشکار شد که دانشمندان یک رنای پیک درون سیتوپلاسم را با رشته‌الگوی ژن آن در دنا مجاورت دادند. آن‌ها دریافتند که بخش‌هایی از دنا الگو با رنای رونویسی شده، دو رشته مکمل را تشکیل می‌دهند ولی بخش‌هایی نیز فاقد مکمل باقی می‌مانند. این بخش‌ها به صورت حلقه‌هایی بیرون از مولکول دو رشته‌ای قرار می‌گیرند. به این نواحی که در مولکول دنا وجود دارد ولی رونوشت آن در رنای پیک سیتوپلاسمی حذف شده میان‌ه (اینترون) می‌گویند. به سایر بخش‌های مولکول دنا، که رونوشت آن‌ها حذف نمی‌شوند بیانه (اگزون) گفته می‌شود (شکل ۵).

نکته ۴: رنای رونویسی شده از رشته الگو، در ابتدا دارای رونوشت‌های هم میان‌ه و هم بیانه است. به این رنا، رنای نابالغ یا اولیه گفته می‌شود. با حذف رونوشت‌های میان‌ه از رنای اولیه و پیوستن بخش‌های باقی مانده (بیانه) به هم، رنای بالغ ساخته می‌شود. رنای بالغ از رنای نابالغ کوتاه‌تر است و تعداد پیوند فسفودی‌استر کم‌تری دارد.

نکته ۶: اینترون (میان‌ه) بخشی از DNA است. توجه کنید که تمام اینترون‌های یک ژن رونویسی می‌شوند ولی پس از رونویسی، با شکستن پیوند فسفو دی‌استر، رونوشت تمام اینترون‌ها از رونوشت اگزون‌ها جدا می‌شود و حذف می‌شود. و رونوشت اگزون‌ها با پیوند فسفو دی‌استر به هم متصل می‌شود. رونوشت هیچ اینترونی از هسته به سیتوپلاسم منتقل نمی‌شود و رونوشت اینترون ترجمه نمی‌شود. برای همین جهش در اینترون‌ها در توالی آمینو اسیدهای یک پروتئین تغییر ایجاد نمی‌کند.

نکته ۷: اگزون (بیانه) بخشی از DNA است. در هنگام رونویسی تمام اگزون‌های یک ژن رونویسی می‌شوند. و رونوشت اگزون‌ها در RNA بالغ باقی می‌ماند. و رونوشت اگزون‌ها به سیتوپلاسم منتقل می‌شود. توجه کنید که همه‌ی طول یک mRNA ترجمه نمی‌شود فقط بخشی از رونوشت اگزون‌ها از کدون آغاز ترجمه (AUG) تا کدون پایان ترجمه (UAG - UAA - UGA) ترجمه می‌شود. قبل از رمز آغاز و بعد از رمز پایان، ترجمه صورت نمی‌گیرد، بنابراین بخشی از رونوشت اگزون‌ها ترجمه نمی‌شود.

نکته ۹: توجه کنید که ژن بالغ نمی‌شود یعنی اینترون‌های ژن حذف نمی‌شوند بلکه رونوشت اینترون‌ها در رنا حذف می‌شود یعنی رنا بالغ می‌شود (نه ژن).

پیرایش‌های مشابه و متفاوت

نکته ۱: هسته سلول‌های پیکری يك انسان زن‌های یکسانی دارند. که علت آن همانندسازی یکسان و تقسیم دقیق ماده وراثتی بین سلول‌های در حال تقسیم است.

نکته ۲: تفاوت سلول‌های پیکری يك فرد در بروز یا در بیان زن‌هاست. مثلاً سلول‌های لوزالمعده و سلول‌های کبدی و سلول‌های استخوانی و سلول‌های عصبی زن‌های یکسانی دارند، همه آن‌ها زن‌های تعیین جنسیت و زن فاکتور هشت (کروموزوم X) و زن گروه خونی ABO (کروموزوم شماره ۹) و زن عامل Rh (کروموزوم شماره ۱) و زن انسولین و زن اریتروپویتین و زن هموگلوبین و زن میوگلوبین را دارند. ولی در همه سلول‌ها، اغلب زن‌ها خاموش هستند. مثلاً زن انسولین فقط در برخی از سلول‌های لوزالمعده بروز می‌کند و در بقیه‌ی سلول‌های بدن خاموش است. و زن اریتروپویتین فقط در برخی از سلول‌های کبد و کلیه روشن است، در بقیه‌ی سلول‌ها بروز نمی‌کند.

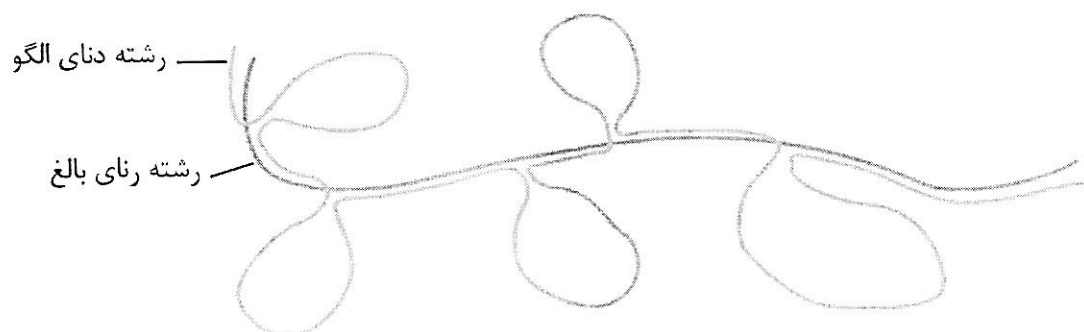
نکته ۳: دقت کنید که در همه سلول‌ها اغلب زن‌ها خاموش‌اند و بیان نمی‌شوند. در همه سلول‌ها فقط برخی از زن‌ها روشن هستند و بروز می‌کنند.

نکته ۴: محصول بعضی زن‌ها در سلول‌های مختلف يك فرد یکسان است. مثلاً در همه سلول‌های پیکری هسته‌دار، زن tRNA و زن rRNA و زن RNA پلیمراز و زن پروتئین ریبوزومی روشن است.

نکته ۵: بعضی زن‌ها در یاخته‌ها به طور دائم بیان می‌شوند. زن‌های سازنده اجزای ریبوزوم از این جمله‌اند این زن‌ها رنای ریبوزوم و پروتئین‌های آن را می‌سازند. با توجه به نیاز یاخته‌های در حال تقسیم به تعداد زیادی ریبوزوم، این زن‌ها به طور دائم روشن هستند.

نکته ۶: يك زن می‌تواند پروتئین‌های متفاوت و متنوع تولید کند. مثلاً در بدن یک فرد لنفوسیت‌ها قادرند گیرنده‌های آنتی ژنی با تنوع بیشتر تولید کنند که همه آن‌ها از زن‌های یکسانی ایجاد شده‌اند. علت این تنوع، تفاوت در پیرایش‌های يك زن است.

نکته ۷: تمام RNA‌های اولیه‌ای که از روی یک زن ساخته می‌شوند با هم یکسانند ولی RNA‌های بالغ یک زن الزاماً باهم یکسان نیستند یعنی RNA‌های بالغ یک زن می‌توانند توالی‌های متفاوت داشته باشند. پیرایش‌های متفاوت از يك زن یعنی کنار هم قرارگیری متفاوت اگزون‌ها، منجر به ساخته شدن رنای مختلف می‌شود که می‌تواند پلی‌پتیدهای متفاوتی و یا ترکیب‌های متفاوتی را ایجاد کند.

آنزیم RNA پلیمراز:

نکته ۱: آنزیم‌های RNA پلیمراز اختصاصی عمل می‌کنند. مسئول ساخت RNA از روی DNA هستند. جنس این آنزیم پروتئین است یعنی مونومرهای آن آمینو اسید است و پیوند بین مونومرهای آن پپتیدی است. این آنزیم توسط ریبوزوم‌ها در سیتوپلاسم ساخته می‌شود و در سلول‌های یوکاریوتی پس از ساخته شدن از سیتوپلاسم وارد هسته می‌شوند.

نکته ۲: پروکاریوتها فقط یک نوع آنزیم RNA پلیمراز دارند، در صورتیکه در هسته یوکاریوتها ۳ نوع آنزیم RNA پلیمراز فعالیت دارند. بنابراین تنوع آنزیم RNA پلیمراز در یوکاریوتها بیشتر از پروکاریوتهاست.

نکته ۳: آنزیم RNA پلیمراز پروکاریوتی هم mRNA (کدون) و هم rRNA (RNA ریبوزومی یا RNای رناتی) و هم tRNA (آنتی کدون) را می‌سازد. بنابراین فرآورده‌های RNA پلیمراز باکتری‌ها متنوع است. تمام ژن‌های باکتری‌ها (ژن آنزیم R_1 - ژن مقاومت به آنتی بیوتیک - ژن پروتئین مهار کننده - ژنهای پلازمید) توسط یک نوع RNA پلیمراز (نوع RNA پلیمراز) رونویسی می‌شوند.

نکته ۴: در هسته یوکاریوتها سه نوع RNA پلیمراز فعالیت می‌کنند:

درون هسته RNای رناتی توسط رنابسپاراز ۱، RNای پیک توسط رنابسپاراز ۲، RNای ناقل توسط رنابسپاراز ۳ ساخته می‌شود. یعنی درون هسته هر رنای فقط توسط یک نوع رنابسپاراز (نوع رنابسپاراز) ساخته می‌شود.

نکته ۵: RNA پلیمراز I، II و III در سیتوپلاسم ساخته می‌شوند ولی خارج از سیتوپلاسم (یعنی درون هسته) فعالیت می‌کنند و نمی‌توانند مستقیماً راه‌انداز خود را شناسایی کنند. توسط عوامل رونویسی به سوی راه‌انداز هدایت می‌شوند. و به مجموعه راه‌انداز - پروتئین متصل می‌شوند بنابراین هر RNA یی که داخل هسته ساخته می‌شود (چه mRNA، چه tRNA و چه rRNA) نیاز به پروتئین‌هایی به نام عوامل رونویسی دارند.

نکته ۶: چه در پروکاریوتها چه در یوکاریوتها هر ژن فقط توسط یک نوع RNA پلیمراز رونویسی می‌شود. بنابراین نمی‌توان گفت یک ژن با انواع RNA پلیمراز رونویسی می‌شود. ولی هر RNA پلیمراز می‌تواند راه‌انداز چند نوع ژن متفاوت را شناسایی کند یعنی هر RNA پلیمراز می‌تواند چند ژن متفاوت را رونویسی کند.

نکته ۷: توجه کنید که محصولات RNA پلیمراز I (rRNA) و محصولات RNA پلیمراز III (tRNA) در پروتئین‌سازی نقش دارند ولی rRNA و tRNA نمی‌توانند برای پروتئین‌سازی به عنوان الگو قرار بگیرند یعنی rRNA و tRNA ترجمه نمی‌شود. یعنی rRNA و tRNA فاقد کدون آغاز و پایان ترجمه هستند. بنابراین نمی‌توان گفت که محصول هر RNA پلیمرازی، الگوی ساخت یک زنجیره پلی‌پپتیدی است.

نکته ۷: برخی RNAهایی که در حمل آمینو اسید نقش دارند توسط RNA پلیمراز III ساخته نشده‌اند (مانند tRNA در باکتری‌ها). برخی RNAهایی که ترجمه می‌شوند، توسط RNA پلیمراز II ساخته نشده‌اند (مانند mRNA در باکتری‌ها) ولی هر mRNA یی که توسط ریبوزوم‌های روی شبکه آندوپلاسمی زیر ترجمه می‌شود، قطعاً محصول RNA پلیمراز II است.

نکته ۸: آنزیمی که پیوند پپتیدی ایجاد می‌کند می‌تواند محصول RNA پلیمراز I (در سلول‌های یوکاریوتی) و یا محصول RNA پلیمراز پروکاریوتی باشد. بنابراین برخی آنزیم‌هایی که پیوند پپتیدی ایجاد می‌کنند توسط RNA پلیمراز I ساخته نشده‌اند.

نکته ۹: توجه کنید که چه در پروکاریوت‌ها چه در یوکاریوت‌ها چندین نوع RNA یافت می‌شود (mRNA، tRNA، rRNA و RNAهای کوچک) یعنی هم پروکاریوت‌ها و هم یوکاریوت‌ها نوکلئیک اسید خطی دارد.

نکته ۱۰: توجه کنید هیچ پروتئینی درون هسته ساخته نمی‌شود. هر پروتئینی که در داخل هسته فعالیت می‌کند (مانند عوامل رونویسی، RNA پلی‌مراز I و II و III و هیستون‌ها.....) در سیتوپلاسم توسط ریبوزوم‌های آزاد ساخته می‌شوند سپس از سیتوپلاسم وارد هسته می‌شود.

نکته ۱۱: محل ساخت RNA پلی‌مراز I و II و III با محل فعالیتشان متفاوت است چون در سیتوپلاسم ساخته می‌شوند و در هسته فعالیت می‌کند. ولی RNA پلی‌مراز پروکاریوتی در سیتوپلاسم ساخته می‌شود و در همان جا فعالیت می‌کند.

نکته ۱۲: توجه کنید باکتری‌ها شبکه آندوپلاسمی ندارند بنابراین هر پروتئینی که توسط ریبوزوم‌های روی شبکه آندوپلاسمی زبر ساخته می‌شود، قطعاً ژن‌شان درون هسته قرار دارد و توسط RNA پلی‌مراز II در داخل هسته رونویسی شده است. مثلاً ژن انسولین، ژن پروتئین ریبوزومی، ژن آنیدراز کربنیک و حتی ژن خود RNA پلی‌مراز I و II و III توسط RNA پلی‌مراز II رونویسی می‌شود. یعنی RNA پلی‌مراز II میتواند ژن خود را رونویسی کند. چون برای سنتز پروتئین باید ابتدا mRNA ساخته شود.

نکته ۱۳: ژن RNA پلی‌مراز I و II و III، توسط آنزیم RNA پلی‌مراز II درون هسته رونویسی می‌شود. و mRNA حاصل از رونوشت این ژن‌ها به سیتوپلاسم منتقل می‌شود. و در سیتوپلاسم از روی mRNA این آنزیم‌ها ساخته می‌شوند. این آنزیم‌ها پس از ساخته شدن وارد هسته می‌شوند و در هسته فعالیت می‌کنند. ژن این سه آنزیم توسط آنزیم‌های هلیکاز و DNA پلی‌مراز درون هسته در مرحله S اینترفاز همانند سازی (مضاعف) می‌شود.

نکته ۱۴: بیشتر آنزیم‌ها از جنس پروتئین هستند و طی فرایند ترجمه از روی mRNA توسط ریبوزوم ساخته می‌شوند. ولی برخی آنزیم‌ها غیر پروتئینی و مستقیماً از روی DNA طی فرآیند رونویسی ساخته می‌شوند.

نکته ۱۵: در باکتری‌ها ژن تمام آنزیم‌ها توسط یک نوع RNA پلی‌مراز رونویسی می‌شود ولی در یوکاریوت‌ها ژن بیشتر آنزیم‌ها توسط RNA پلی‌مراز II رونویسی می‌شود. و ژن برخی آنزیم‌ها (مانند آنزیم rRNA) توسط RNA پلی‌مراز I رونویسی می‌شود. بنابراین محصول نهایی RNA پلی‌مراز I و II می‌تواند فعالیت آنزیمی داشته باشد.

نکته ۱۶: توجه کنید، هیچ ژنی مستقیماً پروتئین نمی‌سازد. ولی برخی ژن‌ها می‌توانند مستقیماً آنزیم تولید کنند. (مانند آنزیم rRNA). RNA پلی‌مراز II نمی‌تواند مستقیماً آنزیم تولید کند. ولی RNA پلی‌مراز I و RNA پلی‌مراز پروکاریوتی می‌تواند مستقیماً آنزیم تولید کند.

نکته ۱۷: هیچ پروتئینی در هیچ جای دنیا درون هسته ساخته نمی‌شود ولی برخی آنزیم‌ها می‌توانند درون هسته مستقیماً از روی DNA ساخته شوند. (مانند آنزیم rRNA).

نکته ۱۸: بیشتر پروتئین‌ها نقش آنزیمی ندارند بنابراین بیشتر محصولات نهایی RNA پلی‌مراز II فعالیت آنزیمی ندارند. فقط برخی پروتئین‌ها نقش آنزیمی دارند.

نکته ۱۹: اصلی‌ترین محصول ژن‌ها را می‌توان پروتئین دانست. دقت کنید که محصول هر ژنی الزماً پروتئین نیست. بنابراین نمی‌توان گفت محصول هر نوع RNA پلیمرازی، همواره الگوی ساخت یک زنجیره پروتئین را دارد و یا نمی‌توان گفت بخش‌هایی از محصول اولیه هر آنزیم RNA پلیمراز، مورد ترجمه قرار می‌گیرد. مثلاً محصول اولیه آنزیم RNA پلیمراز III، رِنای ناقل است که فاقد رمز آغاز و رمز پایان ترجمه است و هیچوقت الگوی ساخت پروتئین نیست.

نکته ۲۰: همه ژن‌ها هنگام بیان شدن ابتدا رونویسی می‌شوند و RNA تولید می‌کند. توجه کنید که در یک سلول فقط mRNA ها ترجمه می‌شوند. توجه کنید که محصول برخی ژن‌ها که رونویسی شده‌اند، ترجمه نمی‌شود. مثلاً ژنی که tRNA و rRNA می‌سازد محصولاتشان ترجمه نمی‌شود. بنابراین نمی‌توان گفت که هر ژن یک زنجیره‌ی پلی‌پپتیدی را رمز می‌کند ولی می‌توان گفت که هر ژن می‌تواند یک زنجیره‌ی پلی‌نوکلئوتیدی (یعنی یک زنجیره‌ی RNA) را رمز کند.

نکته ۲۱: در هنگام بیان همه‌ی ژن‌ها، پیوند فسفودی‌استر و هیدروژنی تشکیل می‌شود. ولی نمی‌توان گفت در بیان هر ژنی پیوند پپتیدی تشکیل می‌شود، چون tRNA و rRNA ترجمه نمی‌شوند.

نکته ۲۲: در هنگام ساخت یک زنجیره پلی‌پپتید سه نوع RNA (mRNA و tRNA و rRNA) نقش دارند. توجه کنید که بیشتر RNAهایی که در سنتز یک پروتئین نقش دارند فاقد کدون آغاز و فاقد کدون پایان هستند. (tRNA و rRNA فاقد کدون آغاز و پایان هستند)

نکته ۲۳: ماهیت هر پروتئین بستگی به نوع آمینو اسیدها و توالی (ترتیب) آمینو اسیدهای آن دارد. که این توالی مستقیماً توسط mRNA (کدون) و اساساً توسط DNA (ژن) تعیین می‌شود.

نکته ۲۴: جایگاه پایان رونویسی همچنین توالی راه انداز و توالی افزایشنده و آگزون و اینترون قسمتی از مولکول DNA هستند پس در ساختار آنها حداکثر ۴ نوع مونومر به کار رفته است. و مونوساکارید به کار رفته در ساختار آن قند دئوکسی ریبوز است و باز آلی آن‌ها A و G و C و T است. در ساختار آن‌ها ریبوز و یوراسیل بکار نمی‌رود. توجه کنید که جایگاه آغاز و جایگاه پایان رونویسی و آگزون‌ها و اینترون‌ها رونویسی می‌شوند ولی راه انداز و توالی افزایشنده رونویسی نمی‌شوند. و در RNA اولیه رونوشت ندارند. توجه کنید که رونوشت آگزون و اینترون قسمتی از RNA هستند.

نکته ۲۵: هر مولکول DNA می‌تواند هزاران ژن داشته باشد. توجه کنید که ژن‌هایی که روی یک مولکول DNA قرار دارند به یک نسبت بیان (رونویسی) نمی‌شوند. بنابراین تمام طول یک مولکول DNA به طور کامل رونویسی نمی‌شود. ولی توجه کنید که موقع همانند سازی تمام طول DNA (تمام ژن‌هایی که روی یک کروموزوم هستند) به یک نسبت و توسط آنزیم‌های هلیکاز و DNA پلی‌مراز مضاعف (همانند سازی) می‌شوند.

نکته ۲۶: RNA پلیمراز I، II و III برخلاف RNA پلیمراز پروکاریوتی، به مجموعه راه‌انداز-پروتئین متصل می‌شوند و نمی‌توانند مستقیماً راه‌انداز خود را شناسایی کنند. و نیاز به عوامل رونویسی دارند. توجه کنید که هر نوع RNA یی که داخل هسته ساخته می‌شود (mRNA و tRNA و rRNA) نیاز به عوامل رونویسی دارد.

رونویسی از مولکول دنا (DNA)

آموختید که، در مولکول دنا، ۴ نوع نوکلئوتید وجود دارد که فقط در نوع بازهای آلی تفاوت دارند. در حالی که، پلی‌پتیدها از ۲۰ نوع آمینواسید تشکیل شده‌اند. پس از پژوهش‌هایی مشخص شد که بیشتر توالی‌های ۳-تایی از نوکلئوتیدهای دنا، بیانگر نوعی آمینواسید است. با ۴ نوع نوکلئوتید به کار رفته در دنا، ۶۴ توالی ۳-نوکلئوتیدی مختلف ایجاد می‌شود، که می‌توانند رمز ساخت پلی‌پتیدهایی با ۲۰ نوع آمینواسید را داشته باشند.

مقایسه‌ی رونویسی (RNA سازی) و همانندسازی (DNA سازی):

اساس رونویسی شبیه همانندسازی است. در این فرایند نیز با توجه به نوکلئوتیدهای رشته دنا، نوکلئوتیدهای مکمل در زنجیره رنا قرار می‌گیرد و به هم متصل می‌شوند. برخلاف همانندسازی که در هر چرخهٔ یاخته‌ای یک بار انجام می‌شود، رونویسی یک ژن می‌تواند در هر چرخه بارها انجام شود و چندین رشته رنا ساخته شود. آیا می‌توانید تفاوت‌های دیگری برای این دو فرایند بیان کنید؟

مقایسه‌ی رونویسی (RNA سازی) و همانندسازی (DNA سازی):

در همانندسازی	در رونویسی
۱- مولکول جدیدی که ساخته می‌شود DNA است.	۱- مولکول جدیدی که ساخته می‌شود RNA است.
۲- هر دو رشته DNA الگو قرار می‌گیرد.	۲- فقط یک رشته DNA الگو قرار می‌گیرد.
۳- آنزیم هلیکاز دو رشته‌ی DNA را از هم باز می‌کند و DNA پلیمراز همانندسازی می‌کند.	۳- آنزیم RNA پلیمراز دو رشته‌ی DNA را از هم باز می‌کند و RNA پلیمراز رونویسی می‌کند.
۴- تمام طول DNA همانندسازی می‌شود.	۴- فقط بخش کوچکی از DNA رونویسی می‌شود.
۵- ژن‌ها به یک نسبت مضاعف می‌شوند.	۵- ژن‌ها به یک نسبت بیان نمی‌شوند. و اغلب ژن‌ها خاموش هستند.
۶- تمام ژن‌های با آنزیم‌های مشابهی مانند آنزیم هلیکاز و DNA پلیمراز همانندسازی می‌شوند.	۶- هر ژن توسط آنزیم ویژه‌ی خود رونویسی می‌شود.

نکته ۱: در هر فام‌تن اصلی چه در پروکاریوت‌ها و چه در یوکاریوت‌ها، چندین نقطه آغاز رونویسی یافت می‌شود.

ولی هر فام‌تن اصلی در اغلب باکتری‌ها فقط یک نقطه آغاز همانندسازی دارد.

نکته ۲: در پروکاریوت‌ها و یوکاریوت‌ها رونویسی یک ژن، همواره یک جهته است. یعنی حباب رونویسی همواره در یک جهت باز می‌شود.

تست‌های سری اول فصل دو

۱- کدام عبارت، در مورد سلول‌های مختلف انسان صادق است؟

- (۱) در لنفوسیت‌ها و سلول‌های بافت پوششی، مجموعه ژن‌های متفاوتی وجود دارد.
- (۲) در سلول‌های عصبی، هر ژن از طریق تولید یک آنزیم تأثیر خود را اعمال می‌کند.
- (۳) محصول بعضی ژن‌ها در سلول‌های جزایر لانگرهانس و سلول‌های پلاسموسیت یکسان است.
- (۴) فقط در سلول‌های ماهیچه‌ای و عصبی، بعضی از ژن‌ها غیرفعال هستند.

۲- در نوعی جاندار که در غشاء پلاسمایی خود، آنزیم اکسایش‌کننده پیرووات را دارد، برخلاف.....

- (۱) مخمرها، پیام چند ژن مجاور، توسط یک مولکول ریبونوکلئیک‌اسید حمل می‌شود.
- (۲) اوگلناها، فرصت بیش‌تری برای تنظیم بیان ژن‌ها وجود دارد.
- (۳) عامل سینه‌پهلو، با وقوع هر جهش در ژن ساختاری، مولکول حاصل از رونویسی تغییر می‌کند.
- (۴) اسپروزیتر، پروتئین‌های رونویسی‌کننده، توالی آمینواسیدی بسیار متفاوتی دارند.

۳- در نوعی جاندار که در غشاء سیتوپلاسمی خود رنگیزه فتوسنتزی دارد.....

- (۱) برخلاف میکوریزا، در بین توالی‌های مؤثر در رونویسی، نوکلئوتیدهای زیادی وجود دارد.
- (۲) برخلاف ریزوبیوم، ژن‌های ساختاری با یک نوع پروتئین رونویسی می‌شوند.
- (۳) همانند سلول‌های لنفوتیدی، وقوع هر جهش نقطه‌ای در ژن ساختاری، بر مولکول حاصل از رونویسی تأثیر می‌گذارد.
- (۴) همانند سلول‌های پودوسیت، عوامل رونویسی دیگری به بخش‌های خاصی از دنا به نام توالی افزایش‌دهنده متصل می‌شوند.

۴- در نوعی جاندار تک سلولی که RNA پلیمرازها فقط خارج از ماده زمینه‌ای سیتوپلاسم فعالیت می‌کنند چند مورد صحیح است؟

- (الف) اتصال بعضی از رناهای کوچک مکمل به رنا، عمل ترجمه متوقف و رنا ساخته شده پس از مدتی تجزیه می‌شود.
- (ب) با تغییر در میزان فشردگی فام‌تن در بخش‌های خاصی، دسترسی رنا بسیار به ژن مورد نظر تنظیم می‌شود.
- (ج) رنا یک می‌تواند بطور هم‌زمان و پشت‌سرهم توسط مجموعه‌ای از ریبوزوم‌ها ترجمه شود.
- (د) با پیوستن پروتئین‌هایی به توالی افزایش‌دهنده و ایجاد خمیدگی در دنا، سرعت رونویسی را افزایش می‌دهند.

۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۵- در رابطه با تنظیم بیان ژن‌هایی که رنا بسیار نمی‌تواند به تنهایی راه‌انداز را شناسایی کند، کدام عبارت زیر صحیح است؟

- (۱) هر mRNA پیامی ویژه و غیر تکراری را به سیتوپلاسم می‌آورد.
- (۲) محصول هر نوع RNA پلیمرازی، همواره الگوی ساخت یک زنجیره پروتئین را دارد.
- (۳) فقط بخش‌هایی از محصول اولیه هر آنزیم RNA پلیمراز، مورد ترجمه قرار می‌گیرد.
- (۴) یک نوع RNA پلیمراز می‌تواند راه‌انداز چند نوع ژن متفاوت را شناسایی کند.

۶- کدام عبارت جمله زیر را بطور صحیح تکمیل می‌کند؟ «اوگلنا..... میکوریزا.....»

- (۱) برخلاف - در غشاء داخلی برخی اندامک‌ها دارای آنتن‌های نوری است.
- (۲) همانند - برخی آنزیم‌های درون سلولی در مجاورت کروموزم اصلی ساخته می‌شوند.
- (۳) برخلاف - عوامل رونویسی دیگری به بخش‌های خاصی از دنا به نام توالی افزایش‌دهنده متصل می‌شوند.
- (۴) همانند - ممکن است در حین رونویسی رنا، پیک پیرایش شود.

۷- چند مورد در رابطه با رونویسی ژن‌های جاندار که دستگاه گلژی در هدایت پروتئین‌ها نقش دارد، صحیح است؟

- (الف) ژن همه آنزیم‌ها توسط یک نوع RNA پلیمراز رونویسی می‌شود.
- (ب) علاوه بر راه‌انداز توالی‌های دیگری از DNA در رونویسی دخالت دارند.
- (ج) یک راه‌انداز، می‌تواند رونویسی از چند ژن مجاور را ممکن سازد.
- (د) هر ژن توسط یک نوع آنزیم رونویسی می‌شود.

۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۸- کدام عبارت درباره‌ی همه‌ی RNAهایی که در مرکز تنظیم ژنتیک یک سلول مخمر قرار دارند درست است؟

- (۱) توسط RNA پلیمراز II رونویسی می‌شوند.
- (۲) توالی معینی از رنا ساخته شده، جدا می‌شود و سایر بخش‌ها به هم متصل می‌شوند.
- (۳) به عنوان الگو برای تولید پلی‌پپتید به سیتوپلاسم فرستاده می‌شوند.
- (۴) در پی فعال شدن عوامل رونویسی متصل به راه‌انداز ساخته شده‌اند.

۹- چند مورد جمله‌ی زیر را به طور صحیح تکمیل می‌کند؟ ریزوبیوم..... میکوریزا.....

- (الف) برخلاف - می‌تواند همه‌ی آنزیم‌های خود را در مجاورت کروموزوم بسازد.
- (ب) برخلاف - می‌تواند یک راه‌انداز رونویسی از چند ژن مجاور را ممکن سازد.
- (ج) همانند - نمی‌تواند آنزیم RNA پلی‌مراز به تنهایی راه‌انداز را شناسایی کند.
- (د) همانند - می‌تواند در یک مولکول DNA چند جایگاه آغاز رونویسی داشته باشد.
- (ه) همانند - نمی‌تواند یک ژن مستقیماً برای ساختن آنزیم مورد استفاده قرار گیرد.

۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۱۰- چند مورد از موارد زیر جمله‌ی زیر را به طور درست تکمیل می‌کند، در سلول‌های انسان، هر.....

- (الف) آنزیمی، ساختار پروتئینی دارد.
- (ب) هورمونی ساختار پروتئینی دارد.
- (ج) ژنی، مسؤل سنتز یک زنجیره‌ی پلی‌پپتیدی است.
- (د) پروتئینی، چند زنجیره‌ی پلی‌پپتیدی دارد.
- (ه) ژن، توسط یک نوع آنزیم RNA پلیمراز رونویسی می‌شود.
- (و) کروموزوم، تمام ژن‌های یک فرد را دارد.

۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

- ۱۱- در گیاه شبنم، یاخته‌هایی که در ریشه تثبیت نیتروژن را انجام می‌دهند، یاخته‌هایی که در پارانسیم برگ تثبیت کربن را انجام می‌دهند
 (۱) برخلاف - در بین توالی‌های مؤثر در رونویسی یک ژن، نوکلئوتیدهای زیادی وجود دارد.
 (۲) برخلاف - ریبوزوم‌ها می‌توانند در مجاورت کروموزوم اصلی فعالیت خود را آغاز کنند.
 (۳) همانند - با وقوع هر جهش حذف یا اضافه در ژن ساختاری، توالی آمینواسیدی در یک زنجیره پلی‌پپتید تغییر می‌کند.
 (۴) همانند - عوامل رونویسی و توالی افزاینده بر سرعت و مقدار رونویسی ژن‌ها مؤثر است.
- ۱۲- در گیاه یونجه، یاخته‌هایی که تثبیت کربن را انجام می‌دهند، یاخته‌هایی که تثبیت نیتروژن را انجام می‌دهند
 (۱) برخلاف - تنظیم بیان ژن‌ها می‌تواند در هر یک از مراحل ساخت پروتئین و رنا تأثیر بگذارد.
 (۲) همانند - بیشتر ژن‌ها در هسته، برخی در راکیزه و دیسه‌ها قرار دارند.
 (۳) برخلاف - می‌تواند ساخت پروتئین‌ها، به طور هم‌زمان و پشت سرهم توسط مجموعه‌ای از رنات‌ها انجام شود.
 (۴) همانند - نوعی رنابسپاراز می‌تواند چند نوع ژن متفاوت را رونویسی کند.
- ۱۳- در ریزوبیوم پارامسی، هر ژن پیام خود را بطور به مولکولی انتقال می‌دهد که دارای می‌باشد.
 (۱) برخلاف - مستقیم - توالی رمزه
 (۲) همانند - غیر مستقیم - توالی پادرمزه
 (۳) برخلاف - غیرمستقیم - پیوندهای پپتیدی
 (۴) همانند - مستقیم - پیوند فسفودی‌استر
- ۱۴- چند مورد، ویژگی مشترک یاخته‌هایی را نشان می‌دهد که در تجزیه کربوهیدرات‌های موجود در مواد غذایی گاو شرکت می‌کنند؟
 الف) ضمن تبدیل ترکیب سه کربنه یک فسفات به پیرووات، ATP را در سطح پیش ماده تولید می‌کنند.
 ب) بیان ژن به دو صورت منفی و مثبت تنظیم می‌شود.
 ج) بدون مصرف ATP، یون‌های هیدروژن را به فضای بین دو غشاء میتوکندری وارد می‌کند.
 د) در میان یاخته خود کیسه‌های پهنی دارند که در تشریح پروتئین دخالت دارند.
 ۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)
- ۱۵- در همه یاخته‌هایی که تثبیت کربن دی‌اکسید را انجام می‌دهند
 (۱) رونویسی توسط پروتئین رونویسی کننده متنوعی انجام می‌شود.
 (۲) ایجاد رابطه مکرری بین نوکلئوتیدهای هر مولکول رنا غیر ممکن است.
 (۳) رنگیزه‌های نوری در غشاء تیلاکوئید و یا غشاء سیتوپلاسمی قرار دارند.
 (۴) در مرحله اول قندکافت ضمن تبدیل قند فسفات‌دار به پیرووات نمی‌توانند ATP مصرف را مصرف کنند.
- ۱۶- چند مورد، ویژگی مشترک یاخته‌هایی را نشان می‌دهد که در برگ و حفرات کوچک شاخه و دم‌برگ گیاه گونرا در تثبیت کربن شرکت می‌کنند؟
 الف) تعداد زیادی رنا بسپاراز می‌تواند از روی یک ژن بطور هم‌زمان رونویسی را انجام دهند.
 ب) کلروفیل a در تماس با فسفولیپیدهای غشاء قرار دارد و در تجزیه آب، و تولید اکسیژن نقش دارد.
 ج) با تبدیل نیتروژن مولکولی به آمونیوم، در تثبیت نیتروژن نقش دارد.
 د) با اتصال پروتئین مهارکننده به توالی اپراتور، جلوی حرکت رنابسپاراز را بگیرد.
 ۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)
- ۱۷- چند مورد، ویژگی مشترک یاخته‌هایی را نشان می‌دهد که در حفرات کوچک شاخه و دم‌برگ گیاه گونرا در تثبیت نیتروژن شرکت می‌کنند؟
 الف) می‌توانند در مجاورت کروموزوم اصلی خود، قبل از پایان رونویسی، رنای پیک را با چندین رناتن ترجمه کنند.
 ب) هر چقدر اکسیژن بیشتری تولید کنند، آنزیم ATP ساز واقع در غشاء سیتوپلاسمی فعالیت بیشتری دارد.
 ج) تنظیم بیان ژن بطور معمول در مرحله رونویسی انجام می‌شود و می‌تواند با تغییر در پایداری رنا یا پروتئین، فعالیت آن را تنظیم کند.
 د) بطور معمول رنای رونویسی شده از رشته الگو در ابتدا دارای رونوشت‌های میانه دناست.
 ۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)
- ۱۸- کدام ویژگی مشترک همه جاندارانی است که توانایی تثبیت نیتروژن را دارند؟
 (۱) گروهی از عوامل رونویسی با اتصال به نواحی خاصی از راه‌انداز، رنابسپاراز را به محل راه‌انداز هدایت می‌کند.
 (۲) تنظیم بیان ژن می‌تواند در هر یک از مراحل ساخت رنا و پروتئین تأثیر بگذارد.
 (۳) با تجزیه نوری آب می‌توانند بر مقدار اکسیژن محیط بیفزایند.
 (۴) هر رنای مورد نیاز برای فرایند پروتئین‌سازی، حداقل یک رمزه آغاز دارد.
 ۱۹- چند عبارت جمله زیر را بطور صحیح تکمیل می‌کند؟ اوگلتنا همانند
 الف) ریزوبیوم، می‌تواند برای کسب انرژی از مولکول‌های آلی محیط استفاده کند.
 ب) اسپروژیر، با افزایش تولید اکسیژن، pH درون تیلاکوئید را کاهش می‌دهد.
 ج) میکوریزا، یکی از تغییرات متداول پس از رونویسی، حذف بخش‌هایی از رونوشت اینترون‌ها است.
 د) سیانوباکترها، بیان ژن‌ها به صورت منفی یا مثبت تنظیم می‌شود.
 ۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)
- ۲۰- کدام عبارت، در مورد یک سلول میوکارد قلب درست است؟
 (۱) هر آمینواسید فقط با یک نوع tRNA حمل می‌شود.
 (۲) هر ژن توسط RNA پلیمراز ویژه خود رونویسی می‌شود.
 (۳) هر mRNA پیامی ویژه و غیر تکراری را به سیتوپلاسم می‌آورد.
 (۴) هر RNA پلیمراز می‌تواند فقط راه‌انداز یک نوع ژن را شناسایی کند.

۲۱- در همه ی سلول ها.....

- (۱) همه tRNA ها توسط RNA پلیمرز III ساخته می شوند.
 (۲) تفاوت اساسی tRNA ها ، در جایگاه اتصال آمینواسیدهاست.
 (۳) به طور معمول در یک زیگوت انسان
 (۱) محصول همه ی ژن ها ترجمه می شود.
 (۲) ژن های جهش یافته کم تر از ژن های سالم مضاعف می شوند.

۲۳- در یک سلول رونویسی ژن آنزیم Eco R_۱

- (۱) در پی فعال شدن عوامل رونویسی متصل به راه انداز ساخته شده اند.
 (۲) وزن RNA ریبوزومی آن توسط یک نوع آنزیم رونویسی می شود.
 (۳) علاوه بر راه انداز، توالی افزایش دهنده دخالت دارد.

۲۴- کدام عبارت نادرست است. آنزیم RNA پلی مرز

- (۱) پروکاریوتی رونویسی ژن های بلازمید و tRNA و rRNA عامل ذات الیه را انجام می دهند.
 (۲) II، در هسته نوروں ها برای تولید پروتئین های غلاف میلین ، mRNA را می سازد.
 (۳) I، در هسته ماکروفاژها، رونویسی ژن آنزیم ایجاد کننده پیوند پپتیدی را انجام می دهد.
 (۴) III، رونویسی ژن مولکول های انتقال دهنده ی آمینو اسید به ریبوزوم را انجام می دهد.

۲۵- قسمتی از دنا که به RNA پلیمرز امکان می دهد رونویسی را از جایگاه صحیح ژن انسولین آغاز کند

- (۱) برخی عوامل رونویسی مستقیماً به آن متصل می شوند.
 (۲) دارای توالی اینترون و اکزون است.
 (۳) توسط RNA پلیمرز II رونویسی می شود.
 (۴) پس از رونویسی، طی فرایند پیرایش حذف می شوند.

۲۶- در شروع رونویسی ژن گلوتن ژن آنزیم Eco R_۱ متصل می شود؟

- (۱) همانند- عوامل رونویسی به افزایش دهنده
 (۲) همانند - RNA پلیمرز مستقیماً به راه انداز
 (۳) برخلاف- عوامل رونویسی به افزایش دهنده
 (۴) برخلاف - RNA پلیمرز مستقیماً به راه انداز

۲۷- برخی RNAهایی در سنتز انسولین نقش دارند

- (۱) پس از رونویسی بخش هایی از توالی رونوشت اینترون ها حذف می شود.
 (۲) در پی فعال شدن عوامل رونویسی متصل به راه انداز ساخته شده اند.
 (۳) دارای کدون آغاز و پایان ترجمه هستند.
 (۴) پس از ساخته شدن از هسته وارد سیتوپلاسم می شوند.

۲۸- چند مورد، صحیح است؟ «در هسته یاخته های کبدی همه آنزیم هایی که در رونویسی مسئول ایجاد پیوند فسفودی استر هستند

- (الف) نوعی واکنش سنتز آب دهی را به انجام می رساند.
 (ب) فقط باعث سنتز پلیمرهای خطی می شود.
 (ج) در پی فعال شدن عوامل رونویسی به راه انداز خود متصل می شوند.
 (د) توسط آنزیم های غیر پروتئینی خارج از هسته ساخته می شوند.

۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۲۹- در هنگام رونویسی ژن های جاندار که ریبوزوم در مجاورت کروموزوم های اصلی فعالیت می کند، چند عبارت صحیح است؟

- (الف) همه انواع RNA پلی مرزها می توانند مستقیماً راه انداز خود را شناسایی کنند.
 (ب) با اتصال عوامل رونویسی به افزایش دهنده سرعت و مقدار رونویسی افزایش می یابد.
 (ج) یک نوع آنزیم رونویسی کننده مسئول تولید انواع RNA ها می باشد.
 (د) هلیکاز پیوند هیدروژنی بین دو رشته ی DNA را باز می کند.

۲ (۱) ۳ (۲) ۴ (۳) ۵ (۴)

۳۰- کدام عبارت نادرست است؟ «در یک یاخته فعال هر

- (۱) راه اندازی که بتواند چند ژن مجاور را بطور هم زمان تنظیم کند، نیاز به عوامل رونویسی ندارد.
 (۲) رنایی که در پی تغییراتی از هسته وارد سیتوپلاسم می شود، در پی فعال شدن عوامل رونویسی ساخته شده است.
 (۳) ژنی که بیان آن بصورت منفی یا مثبت تنظیم می شود، برای اتصال رنا بسپاراز به راه انداز نیاز به پروتئین خاص دیگری ندارد.
 (۴) پروتئینی که در مجاورت کروموزوم اصلی ساخته می شود، بدون دخالت توالی افزایش دهنده، تنظیم بیان ژن های خود را انجام می دهد.

۳ (۱)	۱ (۲)	۳ (۳)	۴ (۴)	۴ (۵)	۲ (۶)	۲ (۷) «ب،د»	۴ (۸)
۳ (۹) «الف،ب،د»	۱ (۱۰) «ه»	۲ (۱۱)	۴ (۱۲)	۴ (۱۳)	۱ (۱۴) «الف»	۴ (۱۵)	۲ (۱۶) «الف، ب»
۳ (۱۷) «الف،ب،ج»	۲ (۱۸)	۲ (۱۹) «الف،ب»	۲ (۲۰)	۲ (۲۱)	۲ (۲۲)	۳ (۲۳)	۲ (۲۴)
۱ (۲۵)	۳ (۲۶)	۳ (۲۷)	۴ (۲۸)	۱ (۲۹) «ج،د»	۳ (۳۰)		

پروتئین‌سازی (ترجمه = Translation)

نکته ۱: پلی‌پپتیدها از مهمترین فراورده‌های ژن هستند. پروتئین‌ها اعمال مختلفی را در بدن انجام می‌دهند.
نکته ۲: دانستید که در فرآیند رونویسی از روی توالی‌های دنا، رنا ساخته می‌شوند که هر دو از نوکلئوتید تشکیل شده‌اند. ولی در ساختار پروتئین‌ها، آمینواسید وجود دارد. به ساخته شدن پلی‌پپتید از روی اطلاعات رنا، ترجمه گفته می‌شود.

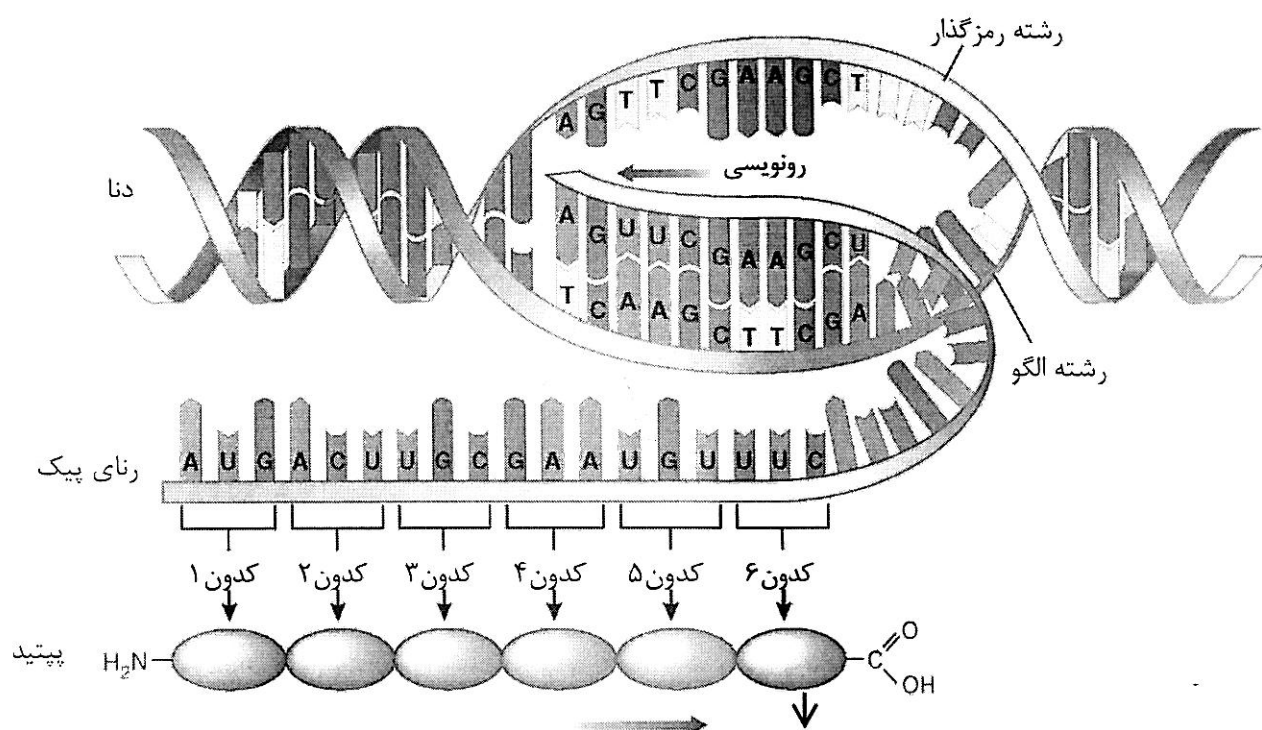
نکته ۳: هر یک از توالی‌های ۳ تایی از نوکلئوتیدهای دنا رمز(کد) می‌گویند، که بیانگر نوعی آمینواسید است. به هر یک از توالی‌های سه‌تایی در رنا یک پیک رمزه(کدون) گفته می‌شود که مستقیماً تعیین می‌کند که کدام آمینوآسیدها باید در ساختار پروتئین قرار بگیرد. در یاخته ۶۴ نوع کدون وجود دارد.

نکته ۴: نکته قابل توجه این است که کدون و آنتی‌کدون‌های آمینوآسیدها در جانداران یکسانند.

نکته ۵: کدون‌های UAA، UGA و UAG هیچ آمینوآسیدی را رمز نمی‌کنند که به این‌ها کدون پایان می‌گویند، زیرا حضور این کدون‌ها در رنا یک پیک موجب پایان یافتن عمل ترجمه می‌شود. کدون آغاز یا AUG کدونی است که ترجمه از آن آغاز می‌شود. این کدون معرف آمینوآسید میتونین نیز هست.

نکته ۶: عواملی که مستقیماً در ترجمه (پروتئین‌سازی) نقش دارند:

۱- RNA پیک که توالی نوکلئوتیدهای آن، بطور مستقیم ترتیب آمینوآسیدهای موجود در یک زنجیره‌ی پلی‌پپتیدی را تعیین می‌کند. ۲- آمینوآسیدها، مواد اولیه مصرفی در ترجمه آمینوآسیدها هستند. ۳- tRNA ها که هر کدام مسئول انتقال یک آمینوآسید به ریبوزوم است. ۴- RNA ریبوزومی که در ساختار ریبوزوم بکار می‌ورد، ریبوزوم آمینوآسیدها را بر اساس اطلاعات موجود در mRNA کنار یکدیگر ردیف کند. ۵- ATP: انرژی لازم برای تهیه پلی‌پپتید و تشکیل پیوند پپتیدی از مولکول‌های پر انرژی مانند ATP به دست می‌آید. ۶- عوامل پایان ترجمه که پروتئینی هستند. مانند عامل آزاد کننده.

مراحل ترجمه

ترجمه نیز فرآیندی پیوسته است به سه مرحله‌ی آغاز، طویل شدن و پایان تقسیم می‌کند.

مرحله آغاز

الف) اتصال زیر واحد کوچک ریبوزوم به mRNA : در این مرحله بخش‌هایی از RNA پیک به نام توالی رهبر زیر واحد کوچک ریبوزوم را به سوی کدون آغاز هدایت می‌کند. زیر واحد کوچک ریبوزوم به تنهایی بدون بخش بزرگ به mRNA متصل می‌شود.

ب) اتصال tRNA آغازگر: RNA ناقل آغازگر که حامل آمینواسید متیونین است و دارای ضد رمز UAC است با کدون آغاز (AUG) مکمل می‌شود و بین رمز آغاز و ضد رمز آغاز هفت عدد پیوند هیدروژنی برقرار می‌شود.

ج) با افزوده شدن زیر واحد بزرگ ریبوزوم به این مجموعه، ساختار ریبوزوم کامل می‌شود.

نکته ۱: در مرحله آغاز، اولین tRNA قبل از اتصال زیر واحد بزرگ ریبوزوم یعنی قبل از اینکه ساختار ریبوزوم کامل شود با رمز خود مکمل و پیوند هیدروژنی برقرار می‌کند.

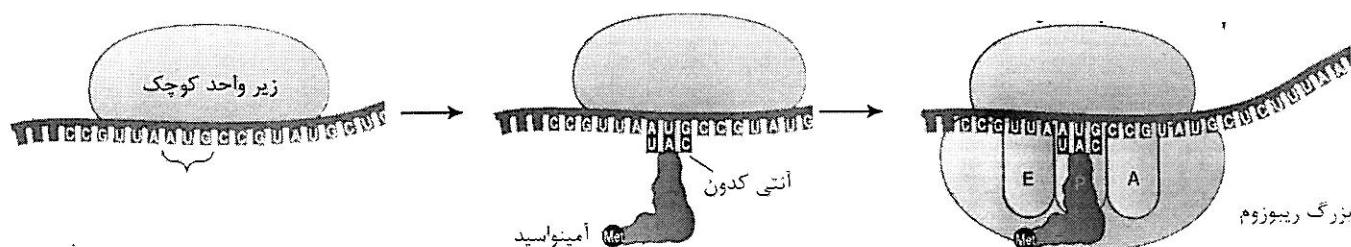
نکته ۲: همیشه اولین رمزی که در جایگاه P قرار می‌گیرد AUG است و اولین tRNA که در جایگاه p قرار می‌گیرد دارای آنتی کدون UAC است و حامل آمینواسید متیونین است. اولین رمزی که در جایگاه A قرار می‌گیرد یک رمز بعد از رمز آغاز است.

نکته ۳: در فرآیند ترجمه تنها RNA ناقلی که قبل از اینکه ساختار ریبوزوم کامل شود، با رمز خود رابطه مکمل برقرار می‌کند، RNA ناقل آغازگر است. توجه کنید که همه tRNA های دیگر در مرحله طویل شدن و بعد از کامل شدن ساختار ریبوزوم با رمز خود رابطه مکملی برقرار می‌کنند.

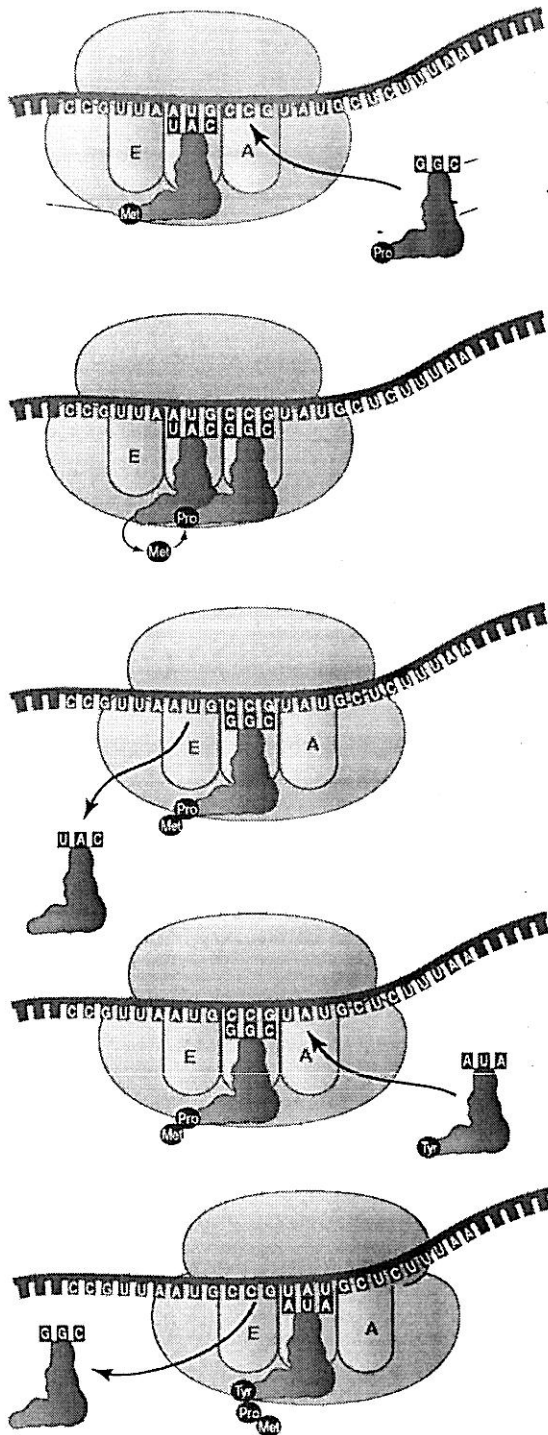
نکته ۴: در مرحله آغاز ترجمه، فقط یک tRNA وارد ریبوزوم شده است که در جایگاه P قرار دارد و جایگاه A و E خالی می‌ماند.

نکته ۵: در مرحله‌ی آغاز ترجمه پیوند پپتیدی تشکیل نمی‌شود یعنی آنزیم rRNA فعالیت ندارد، ولی در جایگاه P بین رمز و ضد رمز آغاز پیوند هیدروژنی برقرار می‌شود.

نکته ۶: جایگاه P در ریبوزوم، محل قرار گیری RNA ناقل دارای آمینواسید است. این جایگاه در ابتدا توسط RNA ناقلی که حامل متیونین است اشغال می‌شود. جایگاه A محل قرار گیری RNA ناقل بعدی و آمینواسید متصل به آن خواهد بود. پیوند پپتیدی در جایگاه A برقرار می‌شود. جایگاه E محل خروج RNA ناقل بدون آمینواسید است.

مرحله طویل شدن

۱- ورود دومین tRNA به جایگاه A ریبوزوم: در این مرحله ممکن است رناهای ناقل مختلفی وارد جایگاه A ریبوزوم شوند ولی فقط رنایی که مکمل کدون جایگاه A است استقرار پیدا می‌کند در غیر اینصورت جایگاه را ترک می‌کند.

۲- در جایگاه P با هیدرولیز پیوند کووالانسی (اشتراکی)، آمینواسید متیونین از رنای ناقل خود جدا می‌شود.

۳- در جایگاه A بین عامل آمین دومین آمینواسید و کربوکسیل آمینواسید متیونین پیوند پپتیدی برقرار می‌شود. برقراری پیوند پپتیدی در جایگاه A در بخش بزرگ ریبوزوم و توسط آنزیم tRNA طی واکنش سنتز آبدهی و با صرف ATP (انرژی) است. اکنون دو عدد آمینواسید به tRNA واقع در جایگاه A متصل است.

۴- پس از تشکیل اولین پیوند پپتیدی، ریبوزوم برای اولین بار به اندازه یک کدون به سوی کدون پایان جا به جا می‌شود. با اولین جابه‌جایی، اولین رمز (رمز آغاز) و اولین tRNA (tRNA آغازگر) که فاقد آمینواسید است از جایگاه P خارج می‌شود و وارد جایگاه E می‌شود و سپس از جایگاه E ریبوزوم را ترک می‌کند. رمز دوم و tRNAی دوم که حامل یک دی‌پپتیدی است. از جایگاه A وارد جایگاه P می‌شوند و رمز سوم وارد جایگاه A می‌شود. جایگاه A خالی می‌شود تا پذیرای سومین رنای ناقل باشد. این فرایند بارها تکرار می‌شود و طول زنجیره‌ی آمینواسیدی بیشتر می‌شود تا ریبوزوم (رناتن) به یکی از کدون‌های پایان برسد.

نکته ۱: بعد از ورود سومین tRNA به ریبوزوم:

۱) بین رمز و ضد رمز سوم در جایگاه A پیوند هیدروژنی برقرار می‌شود (۲) دومین آمینواسید از tRNA خود در جایگاه P ریبوزوم، جدا می‌شود. (۳) دومین پیوند پپتیدی، بین عامل کربوکسیل دومین آمینواسید و عامل آمین سومین آمینواسید در جایگاه A برقرار می‌شود. (۴) پس از تشکیل دومین پیوند پپتیدی، دومین جابه‌جایی ریبوزوم رخ می‌دهد. (۵) با دومین جابه‌جایی ریبوزوم، رمز و tRNA دوم که فاقد آمینواسید است از جایگاه P وارد جایگاه E می‌شود و سپس دومین tRNA از جایگاه E ریبوزوم را ترک می‌کند. رمز سوم و tRNA سوم همراه با پلی‌پپتیدی که حمل می‌کند از جایگاه A وارد جایگاه P می‌شوند و رمز چهارم وارد جایگاه A می‌شود.

نکته ۲: توجه کنید پس از تشکیل هر پیوند پپتیدی یک بار ریبوزوم جابه‌جا می‌شود. پس از تشکیل n آمین‌پیوند پپتیدی، ریبوزوم برای n آمین بار به سوی کدون پایان حرکت می‌کند. بنابراین وقتی ریبوزوم در حال جابه‌جایی n ام است، بدانید که n آمین پیوند پپتیدی تشکیل شده است.

نکته ۳: توجه کنید که همیشه پس از هر بار جابجا شدن ریبوزوم، یک tRNA فاقد آمینواسید از جایگاه P وارد جایگاه E شده و از جایگاه E ریبوزوم را ترک می‌کند. و یک tRNA همراه با زنجیره پپتیدی متصل به آن از جایگاه A وارد جایگاه P می‌شود، و در جایگاه P قرار می‌گیرد و جایگاه A خالی می‌شود و جایگاه A آماده‌ی پذیرش ورود یک tRNA جدید می‌شود ولی دقت کنید که پس از آخرین جابه‌جایی، جایگاه A خالی می‌شود ولی tRNA جدیدی وارد جایگاه A نمی‌شود. بنابراین نمی‌توان گفت پس از هر جابه‌جایی یک tRNA وارد جایگاه A می‌شود.

نکته ۴: توجه کنید بعد از تشکیل آخرین پیوند ریبوزوم برای آخرین بار جابه‌جا می‌شود. در هنگام آخرین جابه‌جایی، tRNA ماقبل آخر از جایگاه P خارج و وارد جایگاه E می‌شود و از جایگاه E ریبوزوم را ترک می‌کند و tRNA ی آخر همراه با زنجیره‌ی پلی‌پپتید متصل به آن از جایگاه A وارد جایگاه P می‌شود و رمز پایان در جایگاه A قرار می‌گیرد.

نکته ۵: زمانی که رمز پایان وارد جایگاه A می‌شود، بدانید که tRNA ی ماقبل آخر، ریبوزوم را از جایگاه E ترک می‌کند و tRNA آخر همراه با زنجیره‌ی پلی‌پپتیدی متصل به آن در جایگاه P قرار دارد.

نکته ۶: در مرحله طویل شدن بین رمز و ضد رمز در جایگاه A پیوند هیدروژنی برقرار می‌شود. و هنگام خروج tRNA این پیوندها در جایگاه E شکسته می‌شود بنابراین در مرحله طویل شدن ترجمه، پیوند هیدروژنی هم تشکیل و هم شکسته می‌شود. در مرحله آغاز ترجمه بین رمز و ضد رمز پیوند هیدروژنی تشکیل می‌شود ولی شکسته نمی‌شود. در مرحله پایان ترجمه بین رمز و ضد رمز پیوند هیدروژنی شکسته می‌شود ولی تشکیل نمی‌شود.

نکته ۷: بعد از ورود n آمین tRNA به ریبوزوم:

(۱) $n-1$ آمین آمینواسید از tRNA خود در جایگاه P جدا می‌شود. (۲) $n-1$ آمین پیوند پپتیدی بین دو آمینو اسید در جایگاه A برقرار می‌شود. (۳) ریبوزوم برای $n-1$ آمین بار جابه‌جا می‌شود.

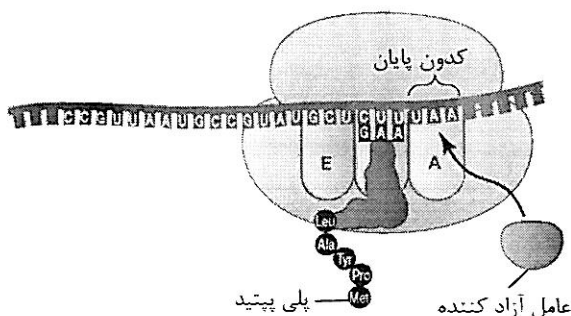
نکته ۸: بعد از این که ریبوزوم n آمین جابه‌جایی را انجام داد:

(الف) n آمین پیوند پپتیدی تشکیل شده است، و رمز و tRNA، n ام که فاقد آمینواسید است از جایگاه P خارج و وارد جایگاه E شده است و از جایگاه E ریبوزوم را ترک می‌کند. (ب) رمز و tRNA، $n+1$ همراه با زنجیره پلی‌پپتید متصل به آن از جایگاه A خارج و وارد جایگاه P شده است (ج) رمز $n+2$ وارد جایگاه A شده است.

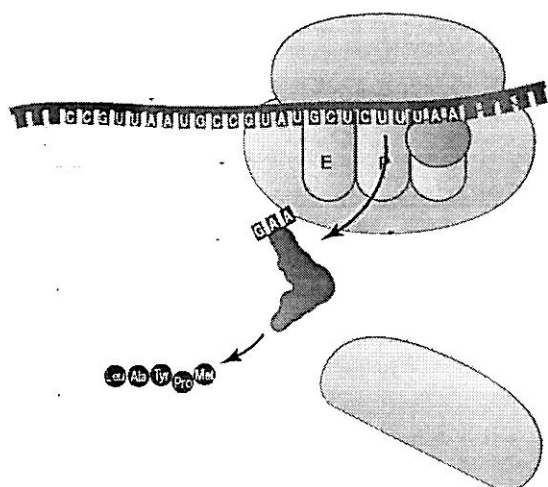
نکته ۹: هنگامی که tRNA n ام از جایگاه E ریبوزوم را ترک می‌کند، ریبوزوم n بار جابه‌جا شده است و رمز و tRNA $n+1$ در جایگاه P قرار دارد رمز $n+2$ در جایگاه A قرار دارد.

نکته ۱۰: در مرحله‌ی طویل شدن ترجمه زمانی که n آمین رمز وارد جایگاه A می‌شود، ریبوزوم در حال جابه‌جایی $n-2$ است و $n-2$ آمین پیوند پپتیدی تشکیل شده است. مثلاً زمانی که هشتمین رمز وارد A می‌شود ریبوزوم در حال جابه‌جایی ششم است. و tRNA ی واقع در جایگاه P دارای ۶ پیوند پپتیدی است

مرحله پایان

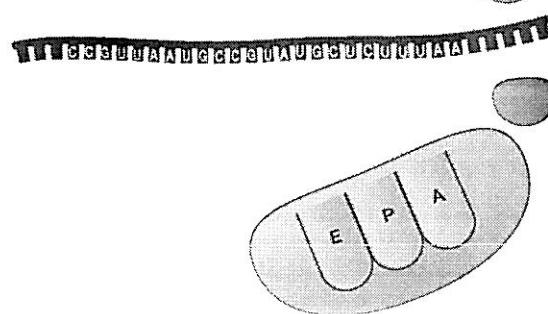
۱- با ورود یکی از کدون‌های پایان ترجمه (UAA و UAG و UGA) به جایگاه A چون رنای ناقل مکمل آن وجود ندارد، این جایگاه توسط پروتئین‌هایی به نام عوامل آزادکننده اشغال می‌شود. در مرحله پایان ترجمه هیچ tRNA یی وارد جایگاه A نمی‌شود، بلکه عوامل آزادکننده وارد جایگاه A می‌شوند.

۲- این پروتئین‌ها (عوامل آزادکننده) در جایگاه A قرار می‌گیرند و باعث جدا کردن پلی‌پپتید از آخرین رنای ناقل واقع در جایگاه P می‌شود. عامل آزادکننده پیوند کووالانسی بین آخرین آمینواسید و آخرین tRNA ی واقع در جایگاه P را هیدرولیز می‌کند.

۳- ابتدا زنجیره پلی‌پپتیدی و سپس tRNA ی آخر که اکنون از هم جدا شده‌اند، از جایگاه P ریبوزوم را ترک می‌کنند

۴- این پروتئین‌ها (عوامل آزادکننده) باعث جدا شدن زیر واحدهای ریبوزوم از هم و آزاد شدن رنای پیک می‌شوند.

نکته ۱: در پروکاریوت‌ها و یوکاریوت‌ها، ریبوزوم‌ها می‌توانند یک mRNA را چندین بار ترجمه کنند و مجدداً این مراحل را تکرار کنند تا چندین نسخه از یک پلی‌پپتید ساخته شود. یعنی یک mRNA می‌تواند چند بار از رمز آغاز تا رمز پایان ترجمه شود. و هر بار ترجمه یک زنجیره پلی‌پپتید از یک نوع ساخته می‌شود.

نکته ۲: در مرحله طویل شدن همه‌ی tRNA ها از جایگاه E ریبوزوم را ترک می‌کنند. ولی در مرحله پایان، آخرین tRNA از جایگاه P ریبوزوم را ترک می‌کند. در مرحله آغاز هیچ tRNA یی ریبوزوم را ترک نمی‌کند.

نکته ۳: در فرآیند ترجمه به جز کدون آغاز و tRNA آغازگر که در مرحله آغاز ابتدا در جایگاه P ریبوزوم قرار می‌گیرند، ولی در مرحله طویل شدن، همه‌ی کدون‌ها و tRNA ها ابتدا وارد جایگاه A می‌شوند و سپس وارد جایگاه P می‌شوند. در مرحله پایان هیچ tRNA ی جدیدی وارد ریبوزوم نمی‌شود.

نکته ۴: در فرآیند ترجمه در مرحله آغاز، یک tRNA می‌تواند ابتدا وارد جایگاه P شود ولی در مرحله‌ی طویل شدن امکان ندارد که tRNA ای، بتواند ابتدا وارد جایگاه P شود.

نکته ۵: آخرین رمز (کدون) که در جایگاه A قرار می‌گیرد، یکی از رمزهای پایان است و آخرین رمز (کدون) که در جایگاه P ریبوزوم قرار می‌گیرد یک کدون قبل از رمز پایان است. آخرین رمز (کدون) که در جایگاه E ریبوزوم قرار می‌گیرد دو کدون قبل از رمز پایان است.

نکته ۶: آخرین آنتی کدون (ضد رمز) که در جایگاه P قرار می‌گیرد، ضد رمز یک رمز قبل از کدون پایان است.

نکته ۷: آخرین آنتی کدونی که در جایگاه A قرار می‌گیرد، آنتی کدون یک رمز قبل از رمز پایان است. یعنی آخرین آنتی کدون در جایگاه A قرار می‌گیرد همان آخرین آنتی کدونی است که در جایگاه P قرار می‌گیرد. چون رمزهای پایان آنتی کدون ندارد.

نکته ۸: توجه کنید: کدون آغاز و آنتی کدون آغاز ابتدا وارد جایگاه P و سپس وارد جایگاه E می‌شود و از جایگاه E ریبوزوم را ترک می‌کند و هیچ وقت وارد جایگاه A نمی‌شوند. رمزهای پایان ترجمه فقط وارد جایگاه A می‌شوند هیچ وقت وارد جایگاه P و E نمی‌شوند. ولی بقیه ی رمزها (کدون ها) ابتدا در جایگاه A سپس جایگاه P می‌شوند. همه رمزها بجز رمز پایان و رمز قبل از رمز پایان وارد جایگاه E می‌شوند.

نکته ۹: توجه کنید که رمز AUG اگر به عنوان یک رمز معمولی باشد (یعنی رمز آغاز نباشد) ابتدا وارد جایگاه A سپس وارد جایگاه P می‌شود.

نکته ۱۰: توجه کنید که رمزهای پایان (UAA و UAG و UGA) توسط هیچ tRNA ای شناسایی نمی‌شوند، بنابراین در سلول آنتی کدون‌های AUU و AUC و ACU وجود ندارد. پس در DNA توالی‌های TAG و TAA و TGA نمی‌توانند برای آنتی کدون الگو باشند.

نکته ۱۱: در هنگام ساخت یک زنجیره پلی‌پپتید سه نوع RNA (mRNA و tRNA و rRNA) نقش مستقیم دارند. ولی بیشتر RNAهایی که در سنتز یک پروتئین نقش دارند فاقد کدون آغاز و فاقد کدون پایان هستند. (rRNA و tRNA فاقد کدون آغاز و پایان هستند) بنابراین نمی‌توان گفت که محصول هر ژنی و یا هر نوع RNA یی الگوی ساخت یک پروتئین است.

نکته ۱۱: در فرایند ترجمه همواره

ساختار RNA ناقل (ترانسفر RNA)

نکته ۱: tRNA مسؤل انتقال آمینو اسیدها به ریبوزوم است. tRNA طی فرایندی به نام رونویسی به طور مستقیم از روی قسمتی از DNA (به نام ژن tRNA) ساخته می‌شود. در پروکاریوت‌ها tRNA توسط آنزیم RNA پلیمراز پروکاریوتی در سیتوپلاسم ساخته می‌شود و در سیتوپلاسم هم فعالیت می‌کند. ولی در یوکاریوت‌ها tRNA توسط آنزیم RNA پلیمراز ۳ درون هسته از روی DNA ساخته می‌شود و پس از تغییراتی از منافذ هسته وارد سیتوپلاسم می‌شود، و در سیتوپلاسم فعالیت می‌کند. هیچ tRNA ای درون هسته فعالیت ندارد.

نکته ۲: RNA ناقل پس از رونویسی دچار تغییراتی می‌شود. ساختار اول tRNA تک رشته خطی است و بین نوکلئوتیدهای مجاور پیوند فسفودی‌استر برقرار است. در ساختار نهایی RNA ناقل، نوکلئوتیدهای مکمل، پیوند هیدروژنی ایجاد می‌کنند. به همین علت RNA تک رشته‌ای، زوی خود تا می‌خورد و ساختاری به نام **ساختار سنجاق سر** (ساختار دوم) ایجاد می‌کند.

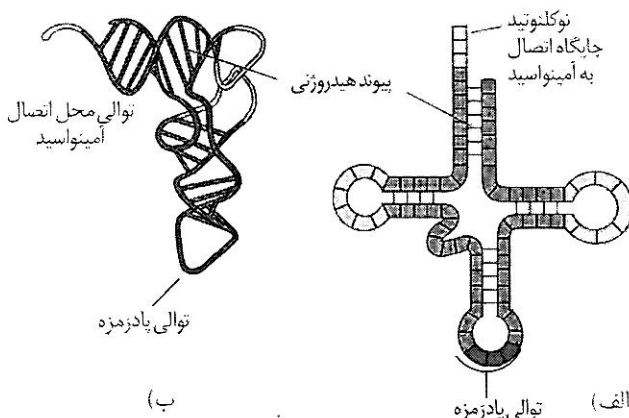
نکته ۳: RNA ناقل تا خوردگی‌های مجددی پیدا می‌کند که ساختار سه بعدی یا L مانند (ساختار سوم) را به وجود می‌آورد. در این ساختار دو بخش وجود دارد، یکی محل اتصال آمینو اسید و دیگری توالی ۳ نوکلئوتیدی به نام **پادرمزه (آنتی‌کدون)** است. هنگام ترجمه این توالی با توالی کدون مکمل خود پیوند هیدروژنی مناسب برقرار می‌کند.

نکته ۴: در ساختار دوم tRNA (ساختار سنجاق سر) و ساختار سوم (L) بین نوکلئوتیدهای مجاور پیوند فسفودی‌استر وجود دارد و در بخش‌هایی که دو رشته‌اند بین بازهای مکمل پیوند هیدروژنی یافت می‌شود.

نکته ۵: در همه RNAهای ناقل، به جز در ناحیه آنتی‌کدونی (پادرمزه‌ای) انواع توالی‌های مشابهی وجود دارند. تعداد انواع آنتی‌کدون‌ها کمتر از کدون‌ها است. مثلاً برای کدون‌های پایان، RNA ناقل وجود ندارد.

نکته ۶: در یکی از دو انتهای RNA ناقل (نه در دو انتها)، توالی نوکلئوتیدی خاصی به نام توالی اتصال آمینو اسید وجود دارد که آمینو اسید به آن متصل می‌شود. این نوکلئوتید در همه tRNA ها با هم یکسان است. و بیشترین فاصله را از توالی آنتی‌کدون دارد.

نکته ۷: جایگاه اتصال آمینو اسید در همه tRNA ها با هم یکسان است و در یکی از دو انتهای رشته tRNA قرار دارد (نه در دو انتها). دقت کنید که هر tRNA فقط مخصوص حمل یک آمینو اسید ویژه خودش است. هیچ وقت یک tRNA نمی‌تواند بیش از یک نوع آمینو اسید را حمل کند، چون هر tRNA آنتی‌کدون مخصوص خودش را دارد. اهمیت بخش متغیر آنتی‌کدون چیست؟

نکته ۸: توالی آنتی کدون تعیین می کند که هر tRNA چه نوع آمینو اسیدی را باید حمل کند، در واقع در یاخته‌ها، آنزیم‌های ویژه‌ای وجود دارند که براساس نوع توالی آنتی کدون، آمینو اسید مناسب را به رنای ناقل متصل می کنند. یعنی آنزیم با تشخیص آنتی کدون در رنای ناقل، آمینو اسید مناسب را یافته و به آن وصل می کند. (شکل ۱۱)

نکته ۹: هر آمینو اسید وارد جایگاه فعال آنزیم ویژه خود می شود با پیوند کووالانسی (پیوند اشتراکی) به یکی از نوکلئوتیدهای واقع در یکی از دو انتهای رنای ناقل مربوط به خود متصل می شود. این پیوند توسط آنزیم ویژه‌ی آن انجام می شود. تشکیل این پیوند با صرف انرژی است.

نکته ۱۰: واحد سازنده آنتی کدون ریبونوکلئوتیدهای A و G و C و U است. پیوند بین مونومرها فسفودی استر است و قند آن ریبوز است. در ساختار آن باز تیمین و قند دئوکسی ریبوز وجود ندارد. tRNA ای که دارای آنتی کدون UAC است مسئول حمل آمینو اسید متیونین است و الگوی ساخت این آنتی کدون در DNA توالی ATG است. این آنتی کدون با رمز AUG در mRNA مکمل می شود.

نکته ۱۱: با ۴ نوع باز A و G و C و U می توان 4^3 نوع کدون ساخت. که از این ۶۴ نوع کدون ۳ کدون پایانی است. و ۶۱ کدون مربوط به آمینو اسید است.

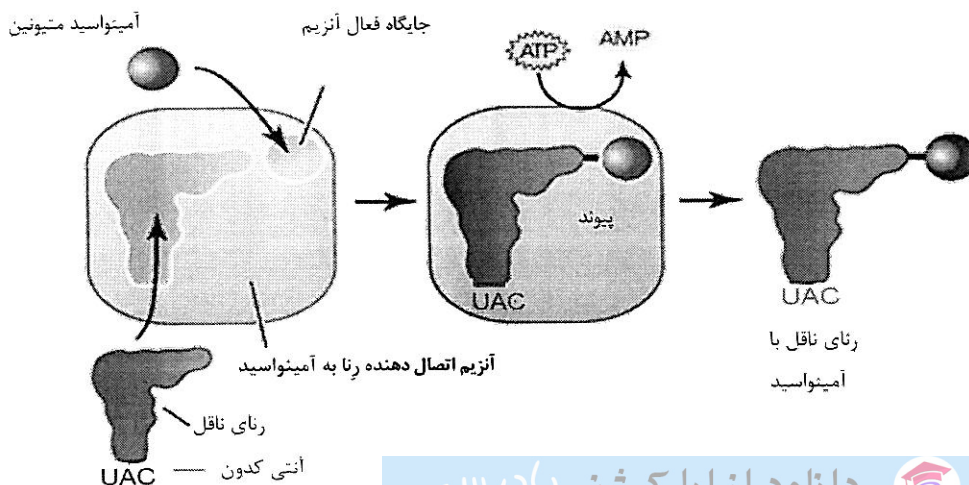
نکته ۱۲: رمزها و ضد رمزها عمومی هستند. یعنی در تمام جانداران رمزها یکسان هستند. برخی آمینو اسیدها (مانند متیونین) فقط یک رمز دارند ولی بیشتر آمینو اسیدها بیش از یک کدون دارند.

نکته ۱۳: ۶۴ نوع کدون و حداکثر ۶۱ نوع آنتی کدون و ۲۰ نوع آمینو اسید در یک سلول یافت می شود. بنابراین تنوع کدون ها بیش تر از تنوع آنتی کدون ها و تنوع tRNA ها بیش تر از تنوع آمینو اسید ها است.

نکته ۱۴: برخی کدون ها مربوط به آمینو اسید خاصی نیستند. بنابراین نمی توان گفت هر کدون تعیین کننده یک آمینو اسید خاص است. و یا نمی توان گفت که هر کدون توسط یک نوع آنتی کدون شناسایی می شوند. (مانند رمز پایان توسط هیچ آنتی کدونی شناسایی نمی شوند).

نکته ۱۵: هر آنتی کدون یک کدون را شناسایی می کند ولی برخی کدون ها توسط هیچ tRNA ای شناسایی نمی شوند. (مانند رمزهای پایان)

نکته ۱۶: هر tRNA فقط مخصوص انتقال یک نوع آمینو اسید است. برخی آمینو اسیدها مانند متیونین فقط توسط یک نوع tRNA حمل می شوند ولی بیش تر آمینو اسیدها توسط چند نوع tRNA حمل می شوند.

ساختار ریبوزوم (رنا تن)

نکته ۱: ریبوزوم فاقد غشاء می‌باشد، پس اندامک محسوب نمی‌شود. هر ریبوزوم از دو زیر واحد با اندازه‌های متفاوت تشکیل شده است. در ساختار هر دو زیر واحد، چندین عدد RNA ریبوزومی و چندین عدد پروتئین ریبوزومی بکار رفته است. ریبوزوم در ساختار کامل سه جایگاه به نام A و P و E دارد.

نکته ۲: جنس ریبوزوم از پروتئین و RNA ریبوزومی است. ریبوزوم ترکیبی از دو نوع پلیمر است. در ساختار ریبوزوم هم آمینو اسید با پیوند پپتیدی و هیدروژنی وجود دارد و هم ۴ نوع نوکلئوتید با پیوند فسفودی استر وجود دارد، نوکلئوتیدهایی که در ساختار ریبوزوم شرکت دارند بازهای A و G و C و U دارند، و قندشان ریبوز است. یعنی در ساختار ریبوزوم باز تیمین و قند دئوکسی ریبوز وجود ندارد. در ساختار ریبوزوم می‌تواند ۲۴ نوع مونومر بکار رود.

نکته ۳: RNA ریبوزومی (rRNA) نقش آنزیمی دارد و باعث ایجاد پیوند پپتیدی بین آمینو اسیدها می‌شود. تشکیل پیوند پپتیدی طی واکنش سنتز و آبدهی است که واکنش انرژی خواه است. هیدرولیز (شکستن) این پیوند توسط آنزیم‌های پروتئاز (مثل پپسین) است. توجه کنید که پروتئین ریبوزومی نقش آنزیمی ندارد.

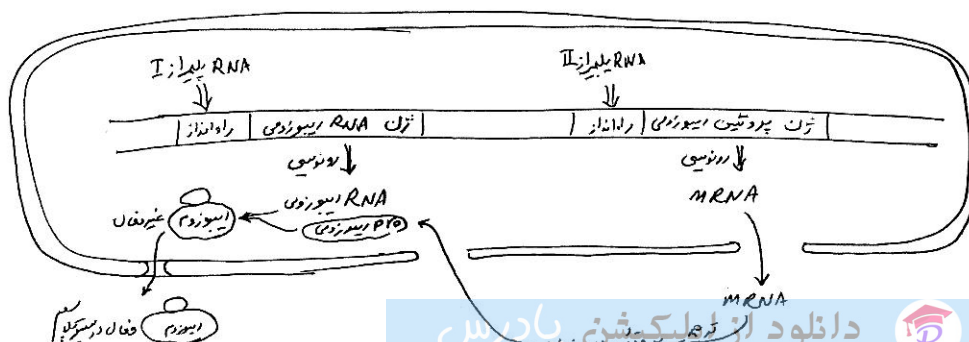
نکته ۴: در ساختار آنزیمی که ایجاد پیوند پپتیدی می‌کند، آمینو اسید و پیوند پپتیدی وجود ندارد. در ساختار این آنزیم فقط ۴ نوع مونومر (نوکلئوتید) با پیوند فسفودی استر وجود دارد. این آنزیم محصول مستقیم رونویسی است و مستقیماً از روی DNA ساخته می‌شود و حاصل ترجمه نیست.

نکته ۵: آنزیمی که مسئول ایجاد پیوند پپتیدی است (یعنی rRNA) ساختار غیر پروتئینی دارد. در یوکاریوت‌ها محصول آنزیم RNA پلیمراز I است و در پروکاریوت‌ها محصول آنزیم RNA پلیمراز پروکاریوتی است.

نکته ۶: در پروکاریوت‌ها آنزیم rRNA که در سیتوپلاسم ساخته و همانجا فعالیت می‌کند. ولی در یوکاریوت‌ها این آنزیم در داخل هسته ساخته می‌شود و در سیتوپلاسم فعالیت می‌کند.

نکته ۷: در پروکاریوت‌ها هم ژن RNA ریبوزومی و هم پروتئین ریبوزومی توسط یک نوع آنزیم RNA پلیمراز در سیتوپلاسم رونویسی می‌شود.

نکته ۸: در یوکاریوت‌ها ژن RNA ریبوزومی توسط RNA پلیمراز I رونویسی می‌شود. ولی ژن پروتئین ریبوزومی در هسته توسط RNA پلیمراز II رونویسی می‌شود. و پروتئین ریبوزومی در سیتوپلاسم ساخته می‌شود. و این پروتئین وارد هسته می‌شود، پروتئین‌های ریبوزومی ساخته شده و رنای مربوط به آن‌ها در هسته کنار هم قرار گرفته و زیر واحد کوچک و بزرگ ریبوزوم را می‌سازد. سپس هر زیر واحد جداگانه از طریق منافذ هسته وارد سیتوپلاسم می‌شود و در سیتوپلاسم فعالیت می‌کند. توجه کنید که درون هسته ریبوزوم فعال یافت نمی‌شود.

نکته ۹: در سلول‌های پروکاریوتی، ریبوزوم در سیتوپلاسم پراکنده است چون فاقد شبکه آندوپلاسمی هستند. در سلول‌های یوکاریوتی ریبوزوم در سیتوپلاسم، روی شبکه آندوپلاسمی یا روی غشاء خارجی هسته قرار دارند. رباتن از طریق زیر واحد بزرگ خود به غشای شبکه آندوپلاسمی متصل هستند. توجه کنید که درون شبکه آندوپلاسمی ریبوزوم وجود ندارد. آنزیم rRNA درون شبکه آندوپلاسمی فعالیت نمی‌کند. درون شبکه آندوپلاسمی پیوند پپتیدی تشکیل نمی‌شود.

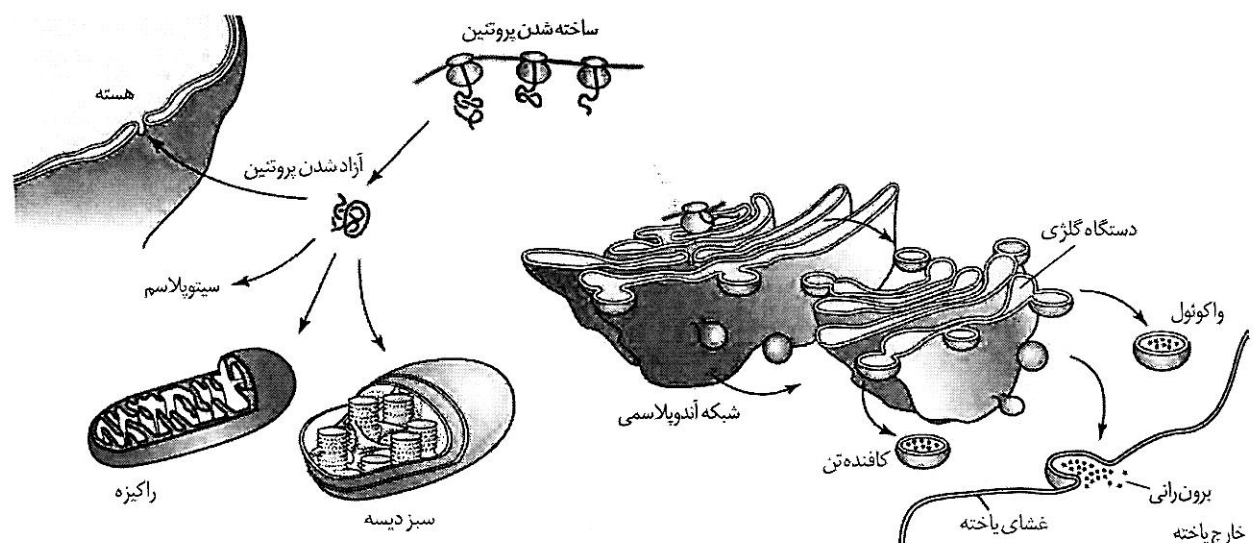
نکته ۱۰: توجه کنید که درون هسته ریبوزوم فعال یافت نمی‌شود برای همین هیچ پروتئینی در هیچ جای دنیا داخل هسته ساخته نمی‌شود. هر پروتئینی که درون هسته فعالیت دارد، قطعاً در سیتوپلاسم ساخته شده است سپس از سیتوپلاسم وارد هسته شده است.

نکته ۱۱: میتوکندری و کلروپلاست در بستره خود ریبوزوم‌های مخصوص به خود را دارند. و پروتئین‌سازی در آن‌ها انجام می‌شود. در بستره میتوکندری و کلروپلاست دنا مستقل از هسته وجود دارد، در دنا آن‌ها ژن‌های مربوط به اطلاعات مورد نیاز برای ساخته شدن برخی از پروتئین‌های مهم در تنفس یاخته‌ای وجود دارد.

نکته ۱۲: پروتئین‌ها در بخش‌های مختلفی از یاخته (میان یاخته، بستره کلروپلاست و میتوکندری) ساخته شوند. بطور کلی پروتئین‌سازی در هر بخشی از یاخته که ریبوزوم‌ها حضور داشته باشند می‌تواند انجام شود.

نکته ۱۳: نمی‌توان گفت که هر اندامکی که دو غشاء دارد و یا درون هر اندامکی که دنا وجود دارد، پروتئین ساخته می‌شود (چون درون هسته پروتئین ساخته نمی‌شود) ولی توجه کنید که هر اندامکی که دنا دارد، قطعاً دو غشاء دارد. و هر اندامک دو غشایی دو نوع اسید هسته‌ای (DNA و RNA) دارد.

نکته ۱۴: پروتئین‌های ساخته شده سرنوشت‌های مختلفی پیدا می‌کنند. بعضی از این پروتئین‌ها به شبکه آندوپلاسمی و دستگاه گلژی می‌روند و ممکن است برای ترشح به خارج رفته یا به بخش‌هایی مثل واکوئول (کریچه) و لیزوزوم (کافنده‌تن) بروند. بعضی پروتئین‌ها نیز در سیتوپلاسم مانده و یا به میتوکندری (راکیزه)، هسته و یا پلاست‌ها (دیسه) می‌روند. در هر یک از این موارد براساس مقصدی که پروتئین باید برود، توالی‌های آمینواسیدی در آن وجود دارد که پروتئین را به مقصد هدایت می‌کند. بنابراین توالی آمینواسیدها در تعیین مقصد پروتئین نقش دارد.

نکته ۱۵: پروتئین‌هایی که توسط ریبوزوم‌های روی شبکه‌ی آندوپلاسمی ساخته می‌شوند:

۱- پروتئین‌هایی که می‌خواهند از سلول خارج شوند (لیزوزیم، موسین، پادتن، پرفورین، پروتئین مکمل، کلاژن، هورمون‌ها مانند انسولین، و آنزیم‌های گوارشی مانند پپسینوژن) ۲- پروتئین‌هایی که می‌خواهند در غشاء سلول قرار بگیرند (پمپ سدیم - پتاسیم) ۳- پروتئین‌هایی که می‌خواهند وارد لیزوزوم جانوران و یا واکوئل گیاهان (گلوتن گندم) شوند. در این موارد سنتز زنجیره‌ی پلی‌پپتیدی و ایجاد پیوند پپتیدی در سیتوپلاسم در روی شبکه‌ی آندوپلاسمی انجام می‌گیرد. سپس زنجیره‌ی پلی‌پپتیدی وارد شبکه آندوپلاسمی زبر سپس وارد دستگاه گلژی می‌شوند. پروتئین‌ها در گلژی نشانه‌گذاری و برای ترشح آماده می‌شوند. پروتئین‌های ترشحی درون وزیکول‌های انتقالی قرار می‌گیرند، وزیکول انتقالی به سوی غشای پلاسمایی می‌رود تا محتویات خود را با برون‌رانی (با صرف انرژی) به خارج از سلول ترشح کند.

نکته ۱۶: توجه کنید که پروتئین‌هایی که در سیتوپلاسم (میان‌یاخته) فعالیت می‌کنند (مانند هموگلوبین) و پروتئین‌هایی که می‌خواهند وارد هسته شوند (هیستون، RNA پلیمراز ۱ و ۲ و ۳ و عوامل رونویسی و هلیکاز و DNA پلیمراز) و پروتئین‌هایی که می‌خواهند وارد میتوکندری و کلروپلاست شوند توسط ریبوزوم‌های آزاد در میان‌یاخته ساخته می‌شوند. این پروتئین‌ها وارد شبکه آندوپلاسمی و گلژی نمی‌شوند. آنزیم رویسکو که درون کلروپلاست فعالیت دارد، بطور قطع وارد شبکه آندوپلاسمی و گلژی نمی‌شود.

نکته ۱۷: بیشتر پروتئین‌هایی که درون میتوکندری و کلروپلاست فعالیت می‌کنند، ژن‌شان در دِنای هسته است و توسط ریبوزوم‌های میان‌یاخته ساخته می‌شوند. سپس بدون عبور از شبکه آندوپلاسمی و گلژی وارد میتوکندری و کلروپلاست می‌شوند.

نکته ۱۸: درون بستره میتوکندری و کلروپلاست رونویسی و ترجمه صورت می‌گیرد. و در بستره آن‌ها، رِنای پیک و رِنای ناقل و رِنای رِنانتی (آنزیم غیر پروتئینی) یافت می‌شود. دقت کنید فقط ژن برخی پروتئین‌های میتوکندری روی DNA ی حلقوی میتوکندری و توسط ریبوزوم‌های بستره میتوکندری ساخته می‌شود. بیشتر پروتئین‌هایی که داخل میتوکندری و کلروپلاست فعالیت می‌کنند، خارج از بستره ساخته شده‌اند.

نکته ۱۸: هر پروتئینی که توسط ریبوزوم‌های روی شبکه آندوپلاسمی ساخته می‌شود، ژنش روی DNA ی هسته قرار دارد و ژن آن توسط RNA پلیمراز II رونویسی می‌شود.

نکته ۱۹: توجه کنید که برخی آنزیم‌ها، از جنس پروتئین نیستند مانند آنزیم rRNA، بنابراین نمی‌توان گفت همه آنزیم‌ها مستقیماً توسط ریبوزوم ساخته می‌شوند. آنزیم رِنای رِنانتی محصول مستقیم RNA پلیمراز است. آنزیم rRNA همواره در سیتوپلاسم فعالیت می‌کند. و هیچوقت درون هسته فعالیت نمی‌کند.

سرعت و مقدار پروتئین‌سازی

نکته ۱: به طور کلی سرعت و مقدار پروتئین‌سازی در یاخته‌ها بسته به نیاز تنظیم می‌شود.

نکته ۲: در پروکاریوت‌ها (پیش‌هسته‌ای‌ها) پروتئین‌سازی حتی پیش از پایان رونویسی رنای پیک آغاز می‌شود؛ بنابراین در باکتری‌ها (مانند ریزوبیوم، اش‌ریشیا کلای، عامل سینه‌پهلوی و ...) در حین رونویسی يك mRNA می‌تواند ترجمه هم انجام شود. زیرا طول عمر رنای پیک در باکتری‌ها کم است و باید سریع ترجمه شود.

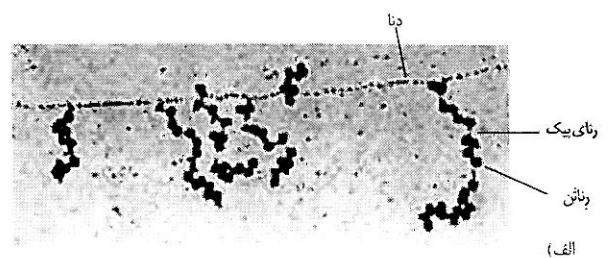
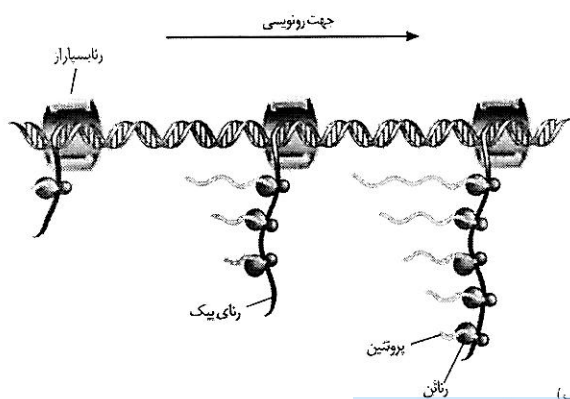
نکته ۳: در یوکاریوت‌ها mRNA‌هایی که در هسته ساخته می‌شوند، پس از پایان رونویسی و پس از بلوغ از هسته وارد سیتوپلاسم می‌شود و در سیتوپلاسم ترجمه می‌شود بنابراین در یوکاریوت‌ها mRNA یی که در هسته ساخته می‌شود برخلاف mRNA پروکاریوت‌ها نمی‌تواند پیش از پایان رونویسی، ترجمه خود را آغاز کند.

نکته ۴: برای پروتئین‌هایی که به مقدار بیشتری مورد نیازند، ساخت پروتئین‌ها، به طور همزمان و پشت‌سرهم توسط چندین ریبوزوم آغاز می‌شود تا تعداد پروتئین بیشتری در واحد زمان ساخته شود. به این مجموعه ریبوزوم‌ها پلی‌ریبوزوم گفته می‌شود. در این مجموعه، ریبوزوم‌ها مانند دانه‌های تسبیح و رنای پیک شبیه نخی است که از درون این دانه‌ها می‌گذرد. همکاری جمعی ریبوزوم‌ها (رنائنها) به پروتئین‌سازی سرعت بیشتری می‌دهد.

نکته ۵: در یوکاریوت‌ها هم همانند پروکاریوت‌ها و يك mRNA، می‌تواند توسط چندین عدد ریبوزوم (پلی‌ریبوزوم) بطور همزمان ترجمه شود. یعنی در آن واحد چندین عدد ریبوزوم می‌توانند يك mRNA را ترجمه کنند. البته در یک لحظه طول زنجیره‌های پلی‌پپتیدی که توسط ریبوزوم‌ها ساخته می‌شوند یکسان نیست. چون ریبوزومی که زودتر شروع کرده طول زنجیره پلی‌پپتیدی‌اش بلندتر است.

نکته ۶: تجمع ریبوزوم‌ها در یاخته‌های یوکاریوتی نیز دیده می‌شوند. البته در یاخته‌های یوکاریوتی سازوکارهایی برای حفاظت رنای پیک در برابر تخریب وجود دارد بنابراین فرصت بیشتری برای پروتئین‌سازی وجود دارد. این عوامل موجب طولانی‌تر شدن عمر رنای پیک پیش از تجزیه می‌شود.

نکته ۷: در پروکاریوت‌ها يك mRNA، می‌تواند در حین ساخته شدن و قبل از پایان رونویسی یعنی در مرحله طویل شدن رونویسی در مجاورت کروموزوم خود ترجمه شود. ولی یوکاریوت‌ها نمی‌توانند در مجاورت کروموزوم‌های خود (داخل هسته) پروتئین‌سازی کنند. یعنی در باکتری‌ها برخلاف یوکاریوت‌ها ریبوزوم‌ها می‌توانند در مجاورت کروموزوم فعالیت کنند. (شکل زیر مربوط به پروکاریوت است)

تست‌های ترجمه

- ۱- به طور معمول، در مرحله آغاز ترجمه، کدام اتفاق رخ می‌دهد؟
 (۱) پس از تکمیل ساختار ریبوزوم، ابتدا پیوند tRNA آغازگر و اسید آمینه گسسته می‌شود.
 (۲) tRNA و اسیدهای آمینه متصل به آن در جایگاه P قرار می‌گیرند.
 (۳) نوکلئوتیدهای قرار گرفته در جایگاه A، بدون مکمل باقی می‌مانند.
 (۴) اولین پیوند پپتیدی بین آمینواسیدها برقرار می‌شود.
- ۲- در شروع پروتئین‌سازی قبل از اتصال بخش بزرگ ریبوزوم به بخش کوچک
 (۱) tRNA آغازگر جایگاه خود را ترک کرده است.
 (۲) متیونین به tRNA آغازگر متصل است.
 (۳) دومین ضد رمزه وارد جایگاه A می‌شود.
 (۴) اولین پیوند پپتیدی برقرار می‌شود.
- ۳- در پارامسی، بلافاصله پس از آن که ساختار ریبوزوم برای ترجمه کامل گردید،
 (۱) tRNA آغازگر با کدون آغاز، رابطه‌ی مکملی برقرار می‌کند.
 (۲) پیوند بین متیونین و tRNA آغازگر گسسته می‌شود.
 (۳) tRNAی مربوط به رمز دوم، وارد جایگاه A می‌شود.
 (۴) پیوند پپتیدی بین متیونین و دومین آمینواسید ایجاد می‌شود.
- ۴- کدام عبارت در مورد ریزوپپوم‌ها درست است؟ «در مرحله ی»
 (۱) آغاز ترجمه، پس از اتصال دو زیر واحد ریبوزوم به یکدیگر، tRNA آغازی با نخستین رمز جفت می‌شود.
 (۲) طول شدن ترجمه، با جایجایی آخرین tRNA، کدون پایان به جایگاه A ریبوزوم منتقل می‌شود.
 (۳) آغاز رونویسی، عوامل رونویسی، رنابسپاراز را به محل راه‌انداز هدایت می‌کنند.
 (۴) طول شدن رونویسی، پیوند بین بازهای آلی دو رشته‌ی الگو و رمز گذار DNA، گسسته می‌شود.
- ۵- در مرحله طول شدن ترجمه نوعی پروتئین، در پی استقرار اولین آمینواسید در جایگاه خود
 (۱) بین عامل آمین میتونین و کربوکسیل آمینواسید دوم پیوند پپتیدی برقرار می‌شود.
 (۲) با افزوده شدن زیر واحد بزرگ رناتن (ریبوزوم) به این مجموعه، ساختار ریبوزوم کامل می‌شود.
 (۳) رناتن به اندازه یک رمزه (کدون) به سوی رمزه پایان پیش می‌رود.
 (۴) آمینواسید واقع در جایگاه A از رنای ناقل خود جدا می‌شود.
- ۶- کدام عبارت نادرست است؟ در پی
 (۱) تشکیل هر پیوند پپتیدی، رناتن به اندازه یک رمزه به سوی رمزه پایان پیش می‌رود.
 (۲) هربار حرکت ریبوزوم، یک رنای ناقل بدون آمینواسید در جایگاه E قرار گرفته و از این جایگاه ریبوزوم را ترک می‌کند.
 (۳) تشکیل هر پیوند پپتیدی، یک رنای ناقل که حامل رشته پپتیدی در حال ساخت در جایگاه P قرار می‌گیرد.
 (۴) هر بار حرکت ریبوزوم، جایگاه A خالی می‌شود و آنتی‌کدون یک رنای ناقل با کدون خود در جایگاه A مکمل می‌شود.
- ۷- چند مورد جمله ی زیر را به طور صحیحی تکمیل می‌کند؟ در حین ورود tRNAی دوم به ریبوزوم
 الف) tRNA آغازگر جایگاه خود را ترک کرده است.
 ب) ریبوزوم به اندازه ی یک رمز جایجا شده است.
 ج) tRNA با آنتی کدون UAC در جایگاه P قرار دارد.
 د) اولین پیوند پپتیدی برقرار شده است.
 ۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)
- ۸- چند مورد جمله ی زیر را به طور صحیحی تکمیل می‌کند؟ در هنگام ورود دومین tRNAی بی که وارد جایگاه A ریبوزوم می‌شود
 الف) tRNA آغازگر جایگاه E را ترک کرده است.
 ب) ریبوزوم به اندازه ی یک رمز جایجا شده است.
 ج) سومین رمز در جایگاه A ریبوزوم قرار دارد.
 د) اولین پیوند پپتیدی برقرار شده است.
 ۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)
- ۹- چند مورد جمله ی زیر را به طور صحیحی تکمیل می‌کند؟ پس از اولین جایجایی ریبوزوم
 الف) اولین پیوند پپتیدی تشکیل می‌شود.
 ب) tRNA که حامل دو عدد آمینواسید است در جایگاه P قرار می‌گیرد.
 ج) tRNA سوم وارد جایگاه A می‌شود.
 د) یک tRNA با آنتی کدون UAC ریبوزوم را از جایگاه E ترک می‌کند.
 ۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)
- ۱۰- کدام عبارت نادرست است؟ «در یاخته‌های جزایر لانگرهانس همه رناهای ناقل که در سنتز انسولین نقش دارند»
 (۱) در پی فعال شدن عواملی رونویسی، توسط رنابسپاراز ۳ درون هسته، طی واکنش سنتز آبدهی ساخته شده‌اند.
 (۲) پس از رونویسی درون هسته دچار تغییراتی می‌شوند و بین بازهای مکمل در یک رشته پیوند هیدروژنی برقرار می‌شود.
 (۳) ساختار سه بعدی آن‌ها به شکل حرف L است و بجز در ناحیه پادرمزهای (آنتی‌کدون)، در همه انواع توالی‌های مشابهی دارند.
 (۴) آنزیم‌های ویژه‌ای بر اساس نوع توالی پادرمزه (آنتی‌کدون)، آمینواسید مناسب را به دو انتهای رنای ناقل متصل می‌کند.
- ۱۱- پس از تشکیل آخرین پیوند پپتیدی
 (۱) عامل آزاد کننده وارد جایگاه P می‌شود.
 (۲) رنای ناقل که حامل پپتید است در جایگاه P قرار می‌گیرد.
 (۳) ریبوزوم جابه جا نمی‌شود.
 (۴) آخرین tRNA از جایگاه E ریبوزوم را ترک می‌کند.

۱۲- چند مورد جمله ی زیر را به طور صحیحی تکمیل می کند؟ همواره پس از ورود هر
 (الف) RNAی ناقل به جایگاه A و برقراری رابطه مکملی، نوعی پیوند کووالان، بین آمینواسید جایگاه P و RNAی ناقل هیدرولیز می شود.
 (ب) RNAی ناقل که حامل پپتید است به جایگاه P، RNAی ناقل بدون آمینواسید در جایگاه E قرار می گیرد.
 (ج) کدون به جایگاه A، tRNAی حامل یک آمینو اسید خاص به جایگاه A منتقل می شود.
 (د) tRNA به جایگاه A، بین عامل کربوکسیل آمینواسید جایگاه A و عامل آمینو زنجیره پپتیدی، پیوند اشتراکی برقرار می شود.

۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۱۳- در فرایند ترجمه در میر حله ترجمه بطور قطع نسبت به سایرین در جایگاه متفاوتی از ریبوزوم رخ می دهد؟
 (۱) پایان - استقرار عامل آزاد کننده بر روی mRNA
 (۲) طولی شدن - تشکیل پیوند پپتیدی میان دو آمینو اسید
 (۳) طولی شدن - ورود tRNAی حامل آمینو اسید متیونین
 (۴) طولی شدن - آزاد سازی زنجیره ی پلی پپتید از tRNA

۱۴- با توجه به mRNAی مقابل، چهارمین کدون وارد به جایگاه A و سومین آنتی کدون وارد به جایگاه P ریبوزوم است.

(۱) UAC - AAG

(۲) UAC - UUC

(۳) ACG - UGC

(۴) AUG - UUC

- CGA.CGU.AUG.CGG.UAC.UGC.UUC.CAC.UGA

۱۵- اگر در یک مولکول DNA اگر توالی رشته رمزگذار ATG.GAC.ACT.TGA باشد، آنتی کدون هایی که برای ترجمه ی رشته ی mRNAی حاصل به طور قطع، وارد جایگاه A ریبوزوم می شوند، است.

(۱) CUG.UGA

(۲) UAC.CUG.UGA.ACU

(۳) CUG.UGA.ACU

(۴) UAC.CUG.UGA

۱۶- چند مورد جمله ی زیر را به طور صحیحی تکمیل می کند؟ در فرایند ترجمه همه tRNAها
 (الف) فقط از جایگاه E ریبوزوم را ترک می کنند.
 (ب) ابتدا وارد جایگاه A سپس وارد جایگاه P می شوند.
 (ج) در حالت فعال ساختار سه بعدی یکسان دارند.
 (د) در فرایند ترجمه، در جایگاه P از آمینواسید خود جدا می شود.

۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۱۷- کدام گزینه عبارت زیر را بطور مناسب کامل می کند؟
 «در ریزوبیومها برخلاف مخمرها»

(۱) پیام چند ژن مجاور، توسط یک مولکول ریبونوکلیک اسید حمل می شود.
 (۲) هر ژن توسط یک نوع رنابسپاراز رونویسی می شود.
 (۳) پروتئین های رونویسی کننده، توالی آمینواسیدی بسیار متفاوتی دارند.
 (۴) فرصت بیشتری برای تنظیم بیان ژن ها وجود دارد.

۱۸- نوعی جاندار تک سلولی که می تواند طی چرخه سلولی خود دوک تقسیم تولید کند
 (۱) راه انداز، کدون و انتی کدون ها توسط یک نوع آنزیم RNA پلیمراز شناسایی می گردد.
 (۲) محصول هر نوع RNA پلیمرازی، همواره الگوی ساخت یک پروتئین را دارد
 (۳) فقط بخش هایی از محصول اولیه هر آنزیم RNA پلیمراز، مورد ترجمه قرار می گیرد
 (۴) به منظور تولید یک پروتئین، RNA پلیمراز به مجموعه راه انداز - پروتئین هدایت می شود

۱۹- نوعی جاندار تک سلولی می تواند طی چرخه ی سلولی خود و با گذشت از نقاط واریسی، مواد آلی غیر زنده ی محیط را تجزیه نماید. کدام عبارت، در مورد این جاندار درست است؟
 (۱) ممکن است در ضمن رونویسی اغلب ژن ها، ترجمه هم صورت بگیرد.
 (۲) تنظیم بیان هر ژن، همواره در هنگام رونویسی انجام می گیرد.
 (۳) به طور معمول، هر ژن بیش از یک توالی تنظیمی دارد.
 (۴) مسئولیت تنظیم بیان چند ژن مجاور بر عهده ی یک توالی تنظیم کننده می باشد.

۲۰- چند مورد جمله ی زیر را بطور صحیح تکمیل می کند؟ «در گندم آنزیمی که بین آمینواسیدهای گلوتن، پیوند پپتیدی برقرار می کند»
 (الف) مونومرهای آن با نوعی آنزیم پروتئینی به هم متصل می شوند.
 (ب) مستقیماً از روی ژن ساخته شده است.
 (ج) درون شبکه آندوپلاسمی فعالیت دارد.
 (د) خارج از ماده زمینه ای سیتوپلاسم ساخته می شود.
 (و) فاقد پیوند پپتیدی است.
 (ه) در ساختار آن موتوساکارید به کار رفته است.

۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴) ۵ (۴)

۲۱- در فرایند ترجمه همه باخته های فعال ریشه سو با که در تولدی ترکیبات آلی نیتروژن دار موجود در شیربه پرورده نقش دارند، همگی
 (۱) tRNA های ورودی به جایگاه P ریبوزوم به جایگاه E منتقل می شوند.
 (۲) tRNAها با آنتی کدون AUG ابتدا وارد جایگاه A ریبوزوم می شود.
 (۳) tRNAها با آنزیم RNA پلیمراز III رونویسی می شوند.
 (۴) کدون های AUG ابتدا وارد جایگاه P ریبوزوم می شود.

۲۲- چند مورد جمله ی زیر را به طور صحیح تکمیل می کند. «در انسان»
 (الف) آنزیم های وریکول سر اسپریم
 (ب) وریکول های محتوی پادتن در لنفوسیت های B
 (ج) وریکول های محتوی پیسین در سلولهای پپتیک معده
 (د) وریکول های محتوی پروتئین های فعال در پانکراس
 (و) ریز کیسه های دارای ناقل عصبی، در گیرنده های نور

۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۲۳- در گیاه ذرت، پس از بمننز ابتدا وارد شبکه آندوپلاسمی می شود.

(۱) آنزیم روبیسکو (۲) آنزیم های اکسایش کننده بیرووات (۳) پروتئین گلوتن (۴) آنزیم ایجاد کننده پیوند پپتیدی

۲۴- کدام عبارت به درستی بیان شده است؟

- (۱) در یاخته هایی که کدون و آنتی کدون با یک نوع رناسپاراز ساخته می شود، پروتئین سازی می تواند پیش از پایان رونویسی رنای یک آغاز شود.
 (۲) انواع رمزه (کدون) های مربوط به آمینواسیدهای یاخته های هوهسته ای بیشتر از پیش هسته ای است.
 (۳) توالی نوکلئوتیدهای موجود در رشته رمزگذار دقیقاً شبیه به رنایی است که از روی آن بخش ساخته شده است.
 (۴) پروتئین های مورد نیاز راکیزه (میتوکندری)، پس از عبور از شبکه آندوپلاسمی و گلژی به این اندامک وارد می شود.

۲۵- در مراحل ترجمه رنا، کدام یک از اتفاقات زیر زودتر رخ می دهد؟

(۱) اولین حرکت رناتن در طول رنای پیک (۲) ورود رنای مکمل رمزه سوم به جایگاه A (۳) ورود اولین رنای ناقل به جایگاه E (۴) تشکیل اولین پیوند پپتیدی

۲۶- کدام عبارت در مورد یک سلول فعال پانکراس، درست است؟

- (۱) هر کدون توسط یک آنتی کدون شناسایی می شود.
 (۲) رنای ناقل پس از رونویسی دچار تغییراتی می شود.
 (۳) هر آمینو اسید، بیش از یک رمز سه نوکلئوتیدی دارد.
 (۴) هر RNA مورد نیاز برای پروتئین سازی، کدون آغاز دارد.

۲۷- کدام گزینه، در مورد سلول های میلوئیدی، صحیح است؟

- (۱) هر یک از کدون ها تعیین کننده ی آمینواسیدی است که در ساختار پلی پپتید شرکت می کند.
 (۲) در فرآیند ترجمه همه ی tRNA ها از جایگاه E ریبوزوم را ترک می کنند.
 (۳) هر رنای ناقلی که توالی پاد رمز های آن UAC است فقط مخصوص حمل متیونین است.
 (۴) همه ی RNA ها پس از کوتاه شدن به سیتوپلاسم وارد می شوند.

۲۸- در فرآیند ترجمه ژن اکتین در سلول های عضلانی انسان و در حین جابجایی ریبوزوم بر روی mRNA ،
 (۱) tRNA ی حامل یک آمینو اسید به جایگاه P منتقل می شود
 (۲) رنای ناقل بدون آمینو اسید در جایگاه E قرار می گیرد.
 (۳) پیوند پپتیدی بین آمینو اسیدها در جایگاه A برقرار می شود.
 (۴) جایگاه A همواره پذیرای tRNA ی حامل آمینو اسید می گردد.

۲۹- کدام عبارت، در ارتباط با هو هسته ای ها (یوکاریوت ها) نادرست است؟ (سراسری ۹۸)

- (۱) رناتن (ریبوزوم) ها، می توانند رنا (RNA) های در حال رونویسی را ترجمه نمایند.
 (۲) اولین آمینو اسید در انتهای آمینی پلی پپتیدهای تازه ساخته شده، متیونین است.
 (۳) در یک مولکول دنا (DNA) ، رشته ی مورد رونویسی برای دو ژن می تواند، متفاوت باشد.
 (۴) رنا (RNA) های یک، ممکن است در حین رونویسی و یا پس از آن دستخوش تغییراتی گردند.

۳۰- کدام مورد، ویژگی مشترک همه ی جاندارانی است که بخش عمده ی فتوسنتز را انجام می دهند و در محیط های متفاوت خشکی و آبی زندگی

می کنند؟ (سراسری ۹۸)

- (۱) آنزیم رناسپاراز (RNA پلیمرز) در طی بیش از سه مرحله، عمل رونویسی را به انجام می رساند.
 (۲) عواملی می توانند یا عبور از طریق غشاهای درون یاخته ای، رونویسی ژن ها را تحت تأثیر قرار دهند.
 (۳) رنابسیاراز (RNA پلیمرز) می تواند به تنهایی نوعی توالی نوکلئوتیدی ویژه ی شروع رونویسی را شناسایی کند.
 (۴) پروتئین ها می توانند به طور هم زمان و پشت سر هم توسط مجموعه ای از رناتن (ریبوزوم) ها ساخته شوند.

۳ (۱)	۳ (۲)	۳ (۳)	۴ (۴)	۳ (۵)	۴ (۶)	۴ (۷) «ج»	۴ (۸)
۳ (۹) «ب، ج، د»	۴ (۱۰)	۲ (۱۱)	۲ (۱۲) «الف، ب»	۴ (۱۳)	۴ (۱۴)	۱ (۱۵)	۲ (۱۶) «ج، د»
۱ (۱۷)	۲ (۱۸)	۳ (۱۹)	۴ (۲۰) «بج، ج»	۲ (۲۱)	۲ (۲۲) «ب، و»	۳ (۲۳)	۱ (۲۴)
۴ (۲۵)	۲ (۲۶)	۳ (۲۷)	۲ (۲۸)				

تنظیم بیان ژن

نکته ۱: در سال گذشته آموختید که همه یاخته‌های پیکری بدن از تقسیم میتوز یاخته تخم منشأ می‌گیرند. یاخته‌های حاصل، از نظر کروموزومی (فام‌نتی) و ژن‌ها یکسانند. با این حال در ادامه تقسیمات و رشد جنین، یاخته‌های متفاوتی ایجاد می‌شوند که اعمال مختلفی انجام می‌دهند. مثلاً یاخته‌های عصبی و ماهیچه‌ای بدن یک فرد، ژن‌های یکسانی دارند ولی دارای عملکرد و شکل متفاوتی هستند. حال این سوال مطرح می‌شود که چگونه ممکن است یاخته‌هایی با ژن‌های یکسان تا این حد متفاوت باشند؟ پاسخ این است که در هر یاخته تنها تعدادی از ژن‌ها فعالند و سایر ژن‌ها غیرفعال هستند.

نکته ۲: ژن‌های سلول‌های پیکری یک انسان یکسان است که علت آن همانندسازی یکسان و تقسیم دقیق ماده وراثتی بین سلول‌های در حال تقسیم است.

نکته ۳: همه سلول‌های پیکری یک انسان (به جز گلبول قرمز بالغ) هسته دارند و هر هسته ۴۶ کروموزوم دارد. ژن‌های سلول‌های پیکری یک انسان یکسان است. دقت کنید که در همه سلول‌ها اغلب ژن‌ها خاموش‌اند و بیان نمی‌شوند. فقط برخی از ژن‌ها روشن هستند و بروز می‌کنند.

نکته ۴: محصول بعضی ژن‌ها در سلول‌های مختلف یک فرد یکسان است. مثلاً در همه سلول‌های پیکری هسته‌دار، ژن tRNA و ژن rRNA و ژن RNA پلیمراز و ژن پروتئین ریبوزومی روشن است.

نکته ۵: بعضی ژن‌ها در یاخته‌ها به طور دائم بیان می‌شوند. ژن‌های سازنده اجزای ریبوزوم از این جمله‌اند این ژن‌ها رنای ریبوزوم و پروتئین‌های آن را می‌سازند. با توجه به نیاز یاخته‌های در حال تقسیم به تعداد زیادی ریبوزوم، این ژن‌ها به طور دائم روشن هستند.

نکته ۶: هرگاه اطلاعات ژنی در یک یاخته مورد استفاده قرار بگیرد می‌گوییم آن ژن بیان شده است و به اصطلاح روشن است و ژنی که مورد استفاده قرار نمی‌گیرد خاموش است و می‌گوییم بیان نمی‌شود. مقدار، بازه و زمان استفاده از ژن در یاخته‌های مختلف یک جاندار ممکن است فرق داشته باشد و حتی در یک یاخته هم بسته به نیاز متفاوت باشد. به فرآیندهایی که تعیین می‌کنند در چه هنگام، به چه مقدار و کدام ژن‌ها بیان شوند و یا بیان نشوند، فرآیندهای تنظیم بیان ژن می‌گوییم.

نکته ۷: تنظیم بیان ژن فرآیندی بسیار دقیق و پیچیده است و عوامل متعددی ممکن است بر آن اثر بگذارند. تنظیم بیان ژن موجب می‌شود تا جاندار به تغییرات پاسخ دهد. مثلاً در گیاه، نور می‌تواند باعث فعال شدن ژن سازنده آنزیمی شود که در فتوسنتز مورد استفاده قرار می‌گیرد. در نبود نور ژن بیان نمی‌شود. یعنی عوامل محیطی می‌توانند در تنظیم بیان ژن‌ها دخالت داشته باشند.

نکته ۸: همچنین تنظیم بیان ژن می‌تواند موجب ایجاد یاخته‌های مختلفی از یک یاخته شود. که به آن تمایز گفته می‌شود. یاخته‌های متفاوتی که از مغز استخوان ایجاد می‌شوند.

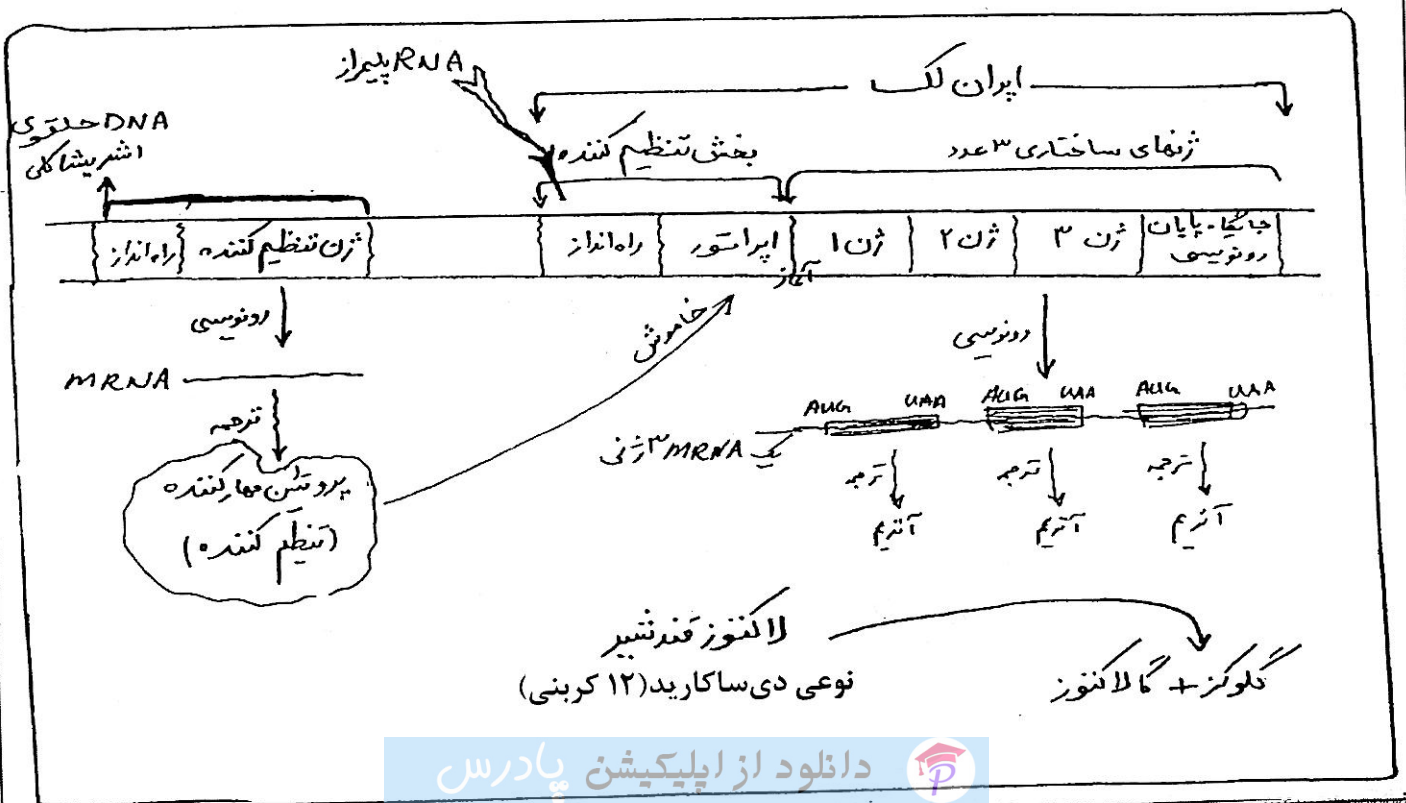
نکته ۹: یاخته‌های بنیادی مغز استخوان، یاخته‌هایی هستند که توانایی تقسیم و تولید چندین نوع یاخته را دارند. ابتدا این یاخته‌ها تقسیم می‌شوند و دو نوع یاخته را ایجاد می‌کنند: یاخته‌های بنیادی لنفوییدی که در جهت تولید لنفوسیت‌ها عمل می‌کنند و یاخته‌های بنیادی میلوئیدی که منشأ بقیه یاخته‌های خونی هستند. بیشتر یاخته‌های خونی منشأ میلوئیدی دارند.

ب) تنظیم منفی رونویسی در اپران لک

۱) زمانی که لاکتوز در محیط باکتری اشرشیا کلای وجود ندارد: این باکتری به آنزیم‌های تجزیه کننده لاکتوز نیازی ندارد، باید ساخت آنزیم‌های تجزیه کننده متوقف شده یا کاهش پیدا کند. یعنی باید اپران لک خاموش شود. برای خاموش کردن اپران لک، یک پروتئین به نام مهارکننده (Reperssor) که از قبل داخل باکتری بوده، به توالی خاصی از دنا به نام توالی اپراتور (Operator) متصل می‌شود و مانند سد عمل می‌کند و جلوی پیشروی رنابسپاراز متصل به راه‌انداز را می‌گیرد و از انجام رونویسی جلوگیری می‌شود. و به این ترتیب هر سه ژن اپران لک (نه برخی از ژن‌های اپران لک) به طور هم‌زمان خاموش می‌شود و غلظت هر سه آنزیم کاهش پیدا می‌کند.

۲) زمانی که لاکتوز در محیط باکتری وجود دارد ولی گلوکز وجود ندارد:

باکتری باید آنزیم‌های تجزیه کننده لاکتوز را بسازد. برای جذب و تجزیه لاکتوز در باکتری اشرشیا کلای سه عدد آنزیم مورد نیاز است بنابراین اپران لک باید روشن شود. برای روشن شدن اپران لک، لاکتوز موجود در محیط به باکتری وارد می‌شود و به پروتئین مهار کننده متصل می‌شود. با اتصال لاکتوز (عامل تنظیم کننده) به پروتئین مهار کننده، شکل پروتئین مهار کننده تغییر می‌کند و از روی اپراتور جدا می‌شود و نیز مانع از اتصال آن به اپراتور می‌شود. به لاکتوز عامل القا کننده می‌گویند. با برداشته شدن مانع سر راه، رنابسپاراز می‌تواند رونویسی ژن‌ها را انجام دهد و اپران لک روشن می‌شود. و غلظت هر سه آنزیم یاد شده، هماهنگ با هم افزایش می‌یابد و محصولات این ژن‌ها تجزیه لاکتوز را ممکن می‌کند. با تجزیه‌ی لاکتوز (دوازده کربنی)، گلوکز و گالاکتوز تولید می‌شود. بنابراین مقدار گلوکز بیشتری در اختیار باکتری قرار می‌گیرد. (توجه کنید که لاکتوز به اپراتور وصل نمی‌شود. لاکتوز باعث تغییر شکل اپراتور نمی‌شود، بلکه باعث تغییر شکل پروتئین مهار کننده می‌شود.)

تنظیم منفی رونویسی در اپران لک

نکته ۱: نمونه تنظیم منفی، در نوعی باکتری به نام اشرشیا کلای شناخته شده است. قند مصرفی ترجیحی این باکتری گلوکز است. اگر گلوکز در محیط باکتری وجود نداشته باشد ولی قند دیگری به نام لاکتوز (نوعی دی-سیاکارید دوازده کربتی) در اختیار باکتری قرار بگیرد، باکتری می‌تواند از این قند استفاده کند. این قند متفاوت از گلوکز بوده است و آنزیم‌های لازم برای مصرف آن نیز متفاوت است. بنابراین وقتی لاکتوز در محیط وجود دارد باکتری باید آنزیم‌های تجزیه‌کننده آن را بسازد و در نبود یا کاهش لاکتوز نیز ساخت آنزیم‌های تجزیه‌کننده آن متوقف یا کاهش پیدا کند.

نکته ۲: رونویسی با چسبیدن رنابسپاراز به راه انداز مربوط به ژن شروع می‌شود، اگر بگویند رونویسی با چسبیدن رنابسپاراز به بخشی از ژن شروع می‌شود، غلط است چون راه‌انداز جزء ژن محسوب نمی‌شود.

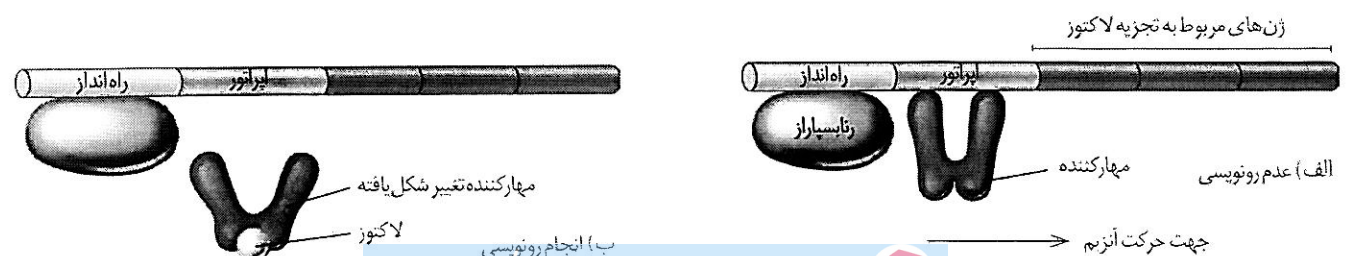
نکته ۳: حال اگر مانعی بر سر راه رنابسپاراز وجود داشته باشد، رونویسی انجام نمی‌شود. به این نوع تنظیم، تنظیم منفی رونویسی گفته می‌شود. با اتصال پروتئین‌های خاصی به نام مهارکننده به بخشی از دنا به نام اپراتور که سر راه رنابسپاراز است، مانع حرکت رنابسپاراز می‌شود و از انجام رونویسی جلوگیری می‌کند. توجه کنید که اگر بگویند، مهارکننده مانع اتصال رنابسپاراز به راه‌انداز می‌شود، غلط است. چون رنابسپاراز به راه‌انداز متصل می‌شود ولی نمی‌تواند حرکت کند.

نکته ۴: در اپران لک هر سه ژن مربوط به آنزیم‌های جذب و تجزیه‌کننده لاکتوز، تحت کنترل یک راه‌انداز هستند. یعنی یک راه‌انداز می‌تواند بیان چند ژن مجاور را به طور همزمان کنترل کند. در باکتری‌ها برخلاف یوکاریوت‌ها یک راه‌انداز می‌تواند رونویسی از چند ژن مجاور را ممکن سازد. بنابراین در باکتری‌ها تعداد راه‌اندازها و تعداد نقاط آغاز رونویسی و توالی پایان رونویسی از تعداد ژن‌ها کم‌تر است.

نکته ۵: هر راه‌اندازی که بتواند رونویسی از چند ژن مجاور را بطور هم‌زمان کنترل کند، قطعاً مربوط به پروکاریوت‌ها است بنابراین رنابسپاراز مستقیماً می‌تواند به آن متصل شود و برای اتصال رنابسپاراز به آن نیاز به عوامل رونویسی ندارد.

نکته ۶: در باکتری‌ها راه‌انداز می‌تواند از ژن فاصله داشته باشد. مثلاً در اپران لک راه‌انداز از سومین ژن فاصله زیادی دارد. و در فاصله راه‌انداز و ژن سه، می‌تواند دو عدد ژن دیگر هم وجود داشته باشد. در باکتری‌ها توالی پایان رونویسی می‌تواند از یک ژن فاصله زیادی داشته باشد. مثلاً در اپران لک، توالی پایان رونویسی از اولین ژن فاصله دارد.

نکته ۷: اپران لک سه ژنی است ولی یک جایگاه آغاز رونویسی در ابتدای اولین ژن و یک توالی پایان رونویسی در انتهای آخرین ژن دارد. در باکتری‌ها برخی ژن‌هایی که رونویسی می‌شوند در ابتدا و انتهای خود جایگاه آغاز و توالی پایانی رونویسی ندارند (مانند دومین ژن اپران لک). پس نمی‌توان گفت در انتهای هر ژن توالی پایانی رونویسی وجود دارد.

نکته ۸: پروکاریوت‌ها می‌توانند mRNA های تک ژنی یا چند ژنی داشته باشند و در یوکاریوت‌ها فقط mRNA تک ژنی است. در باکتری‌ها یک mRNA می‌تواند چند نوع زنجیره‌ی پلی‌پپتیدی متفاوت را رمز کند. مثلاً mRNA یی که از روی اپران لک ساخته می‌شود، سه ژنی است و الگوی ساخت سه نوع زنجیره پلی‌پپتیدی متفاوت است. ولی در یوکاریوت‌ها هر mRNA بالغ فقط یک زنجیره‌ی پلی‌پپتیدی را رمز می‌کند.

نکته ۹: هر mRNA چند ژنی قطعاً از روی DNA حلقوی در سیتوپلاسم ساخته شده است و در رونویسی آن RNA پلی‌مراز II و عوامل رونویسی و توالی افزایش‌دهنده دخالت نداشته است. دقت کنید که هر mRNA یی که به دنبال فعالیت عوامل رونویسی ساخته می‌شود، قطعاً تک ژنی است.

نکته ۱۰: توالی راه‌انداز، اپراتور و جایگاه اتصال فعال کننده جزء ژن محسوب نمی‌شوند، رونویسی نمی‌شوند ولی در تنظیم بیان ژن دخالت دارند، توالی اپراتور بعد از راه‌انداز و بین راه‌انداز و اولین ژن ساختاری قرار دارد ولی جایگاه اتصال فعال کننده قبل از راه‌انداز قرار دارد.

نکته ۱۱: تمامی طول یک اپران همانند سازی می‌شود (به کمک آنزیم هلیکاز و DNA پلیمراز). ولی توجه کنید که تمام طول اپران رونویسی نمی‌شود. چون توالی راه‌انداز و توالی اپراتور رونویسی نمی‌شوند.

نکته ۱۲: اغلب پروکاریوت‌ها در هر مولکول DNA فقط یک نقطه آغاز همانندسازی دارند. ولی توجه کنید که هر مولکول DNA چندین جایگاه آغاز رونویسی دارد. هر مولکول DNA باکتری می‌تواند چندین اپران داشته باشد. و هر اپران یک راه‌انداز و یک جایگاه آغاز رونویسی مخصوص خودش را دارد.

نکته ۱۳: همه‌ی اپران‌ها واقع در یک مولکول DNA به یک نسبت همانند سازی (مضاعف) می‌شوند ولی به یک نسبت رونویسی (بیان) نمی‌شود. ولی توجه کنید که تمام ژن‌های واقع در یک اپران به یک نسبت رونویسی (بیان) می‌شوند.

نکته ۱۴: اپران‌های مختلف مستقل از هم بیان می‌شوند ولی توجه کنید که ژن‌های یک اپران نمی‌توانند مستقل از هم بیان شوند. چون تحت کنترل یک بخش تنظیم کننده هستند.

نکته ۱۵: در پروکاریوت‌ها همانند یوکاریوت‌ها، یک mRNA، توسط چندین عدد ریبوزوم (پلی‌ریبوزوم) بطور هم‌زمان ترجمه شود. یعنی در آن واحد چندین عدد ریبوزوم می‌توانند یک mRNA را ترجمه کنند. البته در یک لحظه طول زنجیره‌های پلی‌پپتیدی که توسط ریبوزوم‌ها ساخته می‌شوند یکسان نیست. چون ریبوزومی که زودتر شروع کرده طول زنجیره پلی‌پپتیدی‌اش بلندتر است.

نکته ۱۶: mRNA یی که بتواند در حین رونویسی، ترجمه شود و یا mRNA یی که قبل از پایان رونویسی و یا در مرحله طویل شدن رونویسی، ترجمه آن آغاز شود، قطعاً از روی DNA حلقوی ساخته شده و در ساخت آن عوامل رونویسی و توالی افزایش‌دهنده دخالت نداشته است.

تنظیم بیان ژن در یوکاریوتها (هسته‌ای)

نکته ۱: تنظیم بیان ژن در یوکاریوتها پیچیده‌تر از پروکاریوتهاست و می‌تواند در مراحل بیشتری انجام شود. یاخته‌های یوکاریوتی توسط غشاهای مختلف تقسیم شده‌اند. بنابراین اگر یاخته بخواهد نسبت به یک ماده یا یک علامت واکنش نشان دهد باید این عوامل به طریقی از غشاهای عبور کند و ژن‌ها را تحت تأثیر قرار دهند.

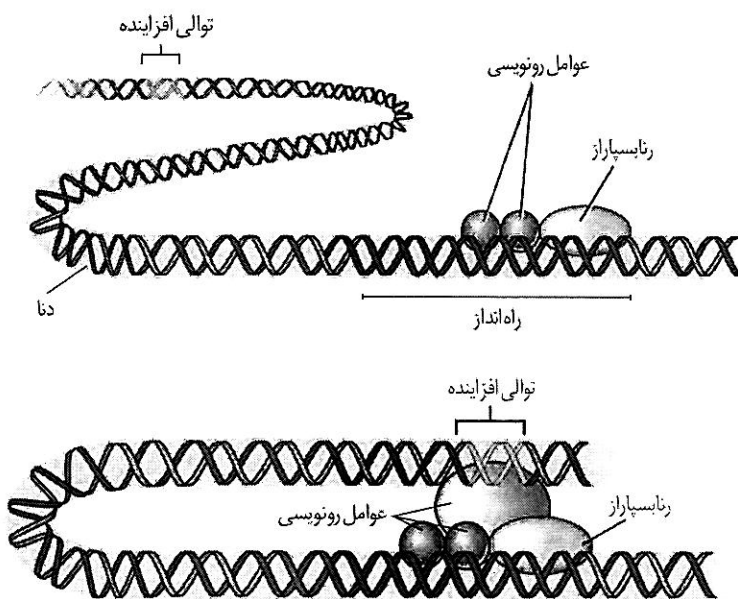
نکته ۲: در یاخته‌های هسته‌ای بیشتر ژن‌ها در هسته و برخی در میتوکندری (راکیزه) و پلاست‌ها (دیسسه‌ها) قرار دارند. در هر یک از این محل‌ها، یاخته می‌تواند بر بیان ژن نظارت داشته باشد بنابراین تنظیم بیان ژن می‌تواند در مراحل متعددی انجام شود.

نکته ۳: در یوکاریوتها نیز مانند پروکاریوتها، رونویسی با پیوستن رنابسپاراز به راه‌انداز (نه ژن) آغاز می‌شود. در یوکاریوتها رنابسپاراز نمی‌تواند به تنهایی راه‌انداز را شناسایی کند و برای پیوستن به آن نیازمند پروتئین‌هایی به نام عوامل رونویسی هستند. گروهی از این پروتئین‌ها با اتصال به نواحی خاصی از راه‌انداز، رنابسپاراز را به محل راه‌انداز هدایت می‌کند، چون تمایل پیوستن این پروتئین‌ها به راه‌انداز در اثر عواملی تغییر می‌کنند، مقدار رونویسی ژن آن هم تغییر می‌کند.

نکته ۴: هر نوع RNA یی که داخل هسته ساخته می‌شود، (چه mRNA، و چه tRNA و چه rRNA) قطعاً به عوامل رونویسی نیاز دارد. توجه کنید که رنابسپاراز I، II و III نمی‌توانند به تنهایی راه‌انداز خود را شناسایی کنند و برای پیوستن آن‌ها به راه‌انداز باید از قبل پروتئین‌هایی به نام عوامل رونویسی به راه‌انداز متصل شوند.

نکته ۵: توالی راه‌اندازهای مربوط به ژن‌های مختلف در بخش‌هایی متفاوتند. بنابراین تمایل عوامل رونویسی هم برای پیوستن به راه‌اندازهای مختلف هم متفاوت است.

نکته ۶: در یوکاریوتها ممکن است عوامل رونویسی دیگری به بخش‌های خاصی از دنا به نام توالی افزایشده متصل شوند. با پیوستن این پروتئین‌ها به توالی افزایشده و با ایجاد خمیدگی در آن، عوامل رونویسی در کنار هم قرار می‌گیرند. کنار هم قرارگیری این عوامل، سرعت رونویسی را افزایش می‌دهند. توالی‌های افزایشده متفاوت از راه‌انداز هستند و ممکن است در فاصله دوری از ژن قرار داشته باشند. اتصال این پروتئین‌ها بر سرعت و مقدار رونویسی ژن موثر است.

تنظیم بیان ژن در مراحل غیررونویسی

نکته ۱: در یوکاریوت‌ها تنظیم بیان ژن می‌تواند پیش از رونویسی یا پس از آن هم انجام شود. اتصال بعضی رناهای کوچک مکمل به رنای پیک مثالی از تنظیم بیان ژن پس از رونویسی است. با اتصال این رناهای کوچک به رنای پیک، از کار رناتن جلوگیری می‌شود. در نتیجه، عمل ترجمه متوقف و رنای ساخته شده پس از مدتی تجزیه می‌شود. بنابراین رناهای کوچک می‌توانند در تنظیم بیان ژن پس از رونویسی نقش داشته باشند.

نکته ۲: روش تنظیم دیگر در سطح کروموزومی (فام‌تنی) است. به طور معمول بخش‌های فشرده کروموزوم کمتر در دسترس رنا بسیارها قرار می‌گیرند بنابراین یاخته‌های یوکاریوتی می‌تواند با تغییر در میزان فشردگی کروموزوم در بخش‌های خاصی، دسترسی رنا بسیارها را به ژن مورد نظر تنظیم کند. این تنظیم بیان ژن قبل از رونویسی است.

نکته ۳: از روش‌های دیگر تنظیم بیان ژن طول عمر رنای پیک است. افزایش طول عمر رنای پیک موجب افزایش محصول می‌شود. این فرایندها در میزان پروتئین‌سازی مؤثر خواهند بود. شیوه‌های دیگری نیز در تنظیم بیان ژن مؤثرند که نحوه عمل بسیاری از آن‌ها ناشناخته است.

نکته ۶: در سلول‌های یوکاریوتی، بیشتر ژن‌ها داخل هسته قرار دارند و به دلیل وجود غشای هسته، پدیده رونویسی از پدیده ترجمه جداست و در نتیجه فرصت بیشتری برای تنظیم بیان ژن وجود دارد. در یوکاریوت‌ها تنظیم بعد از خروج mRNA از هسته، هنگام ترجمه یا بعد از عمل ترجمه، نیز ممکن است رخ دهد.

نکته ۸: بعضی ژن‌ها در یاخته‌ها به طور دائم بیان می‌شوند. ژن‌های سازنده اجزای ریبوزوم از این جمله‌اند این ژن‌ها رنای ریبوزوم و پروتئین‌های آن را می‌سازند. با توجه به نیاز یاخته‌های در حال تقسیم به تعداد زیادی ریبوزوم، این ژن‌ها به طور دائم روشن هستند.

نکته ۹: هم در پروکاریوت‌ها و هم در یوکاریوت‌ها :

۱- می‌تواند تعداد زیادی رنا بسیارها (از یک نوع) از روی یک ژن بطور هم‌زمان رونویسی کند. یعنی یک ژن می‌تواند در یک لحظه چندین عدد رنا تولید کند.

۲- می‌توانند تنظیم بیان ژن را در هر یک از مراحل ساخت رنا (رونویسی) و پروتئین (ترجمه) انجام بدهند. تنظیم بیان ژن ممکن است قبل از رونویسی، هنگام رونویسی، یا بعد از آن صورت گیرد. ولی بطور معمول تنظیم بیان ژن در مرحله رونویسی انجام می‌شود.

۳- می‌توانند با تغییر در پایداری (طول عمر) رنا یا پروتئین فعالیت ژن‌ها را تنظیم کنند.

۴- برای پروتئین‌هایی که به مقدار بیشتری مورد نیاز هستند، ساخت پروتئین‌ها و ترجمه یک رنای پیک بطور هم‌زمان و پشت سر هم توسط مجموعه‌ای از ریبوزوم‌ها انجام شود. و تعداد پروتئین بیشتری در واحد زمان از روی یک رنای پیک بسازند.

۵- هر ژن توسط فقط یک نوع رنا بسیارها رونویسی می‌شود.

تست‌های سری سوم فصل دو

۱- چند عبارت درباره تنظیم بیان ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز در اشرشیا کلای درست است؟

- (الف) بیان ژن‌های آن به دو صورت منفی و مثبت تنظیم می‌شود.
 (ب) در پی اتصال مهارکننده به اپراتور، رونویسی از برخی از این ژن‌ها متوقف می‌شود.
 (ج) هنگام رونویسی این ژن‌ها، نوعی دی‌ساکارید به مهارکننده متصل است.
 (د) اتصال مهارکننده به اپراتور مانع اتصال رنا بسپاراز به راه‌انداز می‌شود.
- ۱(۱) ۲(۲) ۳(۳) ۴(۴)

۲- کدام عبارت درباره تنظیم بیان ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز در اشرشیا کلای نادرست است؟

- (۱) هنگامی که رنا بسپاراز رونویسی را از روی این ژن‌ها انجام می‌دهد مهارکننده به نوعی کربوهیدرات متصل است.
 (۲) هنگامی که نوعی پروتئین به اپراتور متصل است، رونویسی از ژن سازنده پروتئین مهارکننده ادامه دارد.
 (۳) در پی اتصال لاکتوز به مهارکننده، ترجمه رنا پیک آن توسط مجموعه‌ای از رنا تان‌ها بطور هم‌زمان پشت‌سرهم انجام می‌شود.
 (۴) هنگامی که لاکتوز به اپراتور متصل می‌شود، گلوکز بیشتری در اختیار سلول قرار می‌گیرد.

۳- چند مورد جمله زیر را به طور صحیحی تکمیل می‌کند؟ در تنظیم بیان ژن‌های آنزیم‌های مربوط به تجزیه لاکتوز «

- (الف) در انتهای هر ژن توالی‌های ویژه‌ای وجود دارد که موجب پایان رونویسی می‌شود.
 (ب) فقط یک راه‌انداز، بیان هم‌زمان چند ژن مجاور را کنترل می‌کند.
 (ج) در عدم حضور لاکتوز، پروتئین مهارکننده به توالی اپراتور متصل می‌شود.
 (د) یک mRNA پس از ترجمه ۳ نوع زنجیره ی پلی پپتیدی را رمز می‌کند.
- ۱(۱) ۲(۲) ۳(۳) ۴(۴)

۴- کدام عبارت جمله زیر را بطور نادرست تکمیل می‌کند؟

- «اگر در محیط باکتری اشرشیا کلای در صورت ، نوعی پروتئین به توالی متصل می‌شود و «
- (۱) حضور مالتوز - جایگاه اتصال فعال کننده - گلوکز بیشتری در اختیار سلول قرار می‌گیرد.
 (۲) عدم حضور لاکتوز - اپراتور - غلظت آنزیم‌های تجزیه کننده لاکتوز، کاهش می‌یابد.
 (۳) حضور لاکتوز - راه‌انداز - و ضمن سنتز زنجیره‌های پلی نوکلئوتیدی، مقدار فسفات‌های آزاد در سلول افزایش می‌یابد.
 (۴) عدم حضور مالتوز - خاصی از دنا - جلوی حرکت رنا بسپاراز را می‌گیرد.

۵- کدام عبارت درباره تنظیم بیان ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز در باکتری اشرشیا کلای صحیح است؟

- (۱) در حضور لاکتوز نوعی پروتئین تغییرشکل یافته و به توالی اپراتور متصل می‌شود.
 (۲) با اتصال فعال کننده به جایگاه اتصال خود، لاکتوز بیش تری تجزیه می‌شود.
 (۳) با جدا شدن نوعی پروتئین از توالی اپراتور، رونویسی از چند ژن مجاور بطور هم‌زمان و پشت‌سرهم ممکن می‌گردد.
 (۴) با اتصال RNA پلیمرز به توالی راه‌انداز، شکل پروتئین مهارکننده تغییر می‌کند و از دنا جدا می‌شود.

۶- کدام گزینه عبارت زیر را به‌طور مناسب کامل می‌کند؟ «در اشرشیا کلای برخلاف

- (۱) اسپروژیر، ساخت پروتئین‌ها، بطور هم‌زمان و پشت‌سرهم توسط مجموعه‌ای از ریبوزوم‌ها انجام می‌شود.
 (۲) میکوریزا، در شرایطی بیان بیش از یک ژن، به تولید یک پروتئین می‌انجامد.
 (۳) یاخته‌های لثوئیدی، می‌تواند با تغییر میزان فشردگی فام‌تن در بخش‌های خاصی، دسترسی رنا بسپاراز را به ژن مورد نظر تنظیم کند.
 (۴) یاخته‌های میلوئیدی، ریبوزوم‌ها می‌تواند در مجاورت کروموزوم اصلی خود، فعالیت کنند.

۷- کدام نادرست است؟ در اشرشیا کلای زمانی که نوعی پروتئین متصل است

- (۱) به توالی اپراتور - رونویسی از ژن پروتئین مهارکننده ادامه دارد.
 (۲) به جایگاه اتصال فعال کننده - می‌تواند غلظت آنزیم‌های تجزیه کننده مالتوز افزایش یابد.
 (۳) به لاکتوز - پروتئین‌های خاصی به رنا بسپاراز کمک می‌کند تا بتواند به راه‌انداز متصل شود.
 (۴) به مالتوز - یک راه‌انداز رونویسی از چند ژن مجاور را بطور هم‌زمان تنظیم می‌کند.

۸- کدام نادرست است؟ در محیط کشت اشرشیا کلای بطور معمول در متصل

- (۱) حضور مالتوز، پروتئین فعال کننده به جایگاه اتصال خود در دنا - می‌شود.
 (۲) عدم حضور مالتوز، رنا بسپاراز به راه‌انداز - نمی‌شود.
 (۳) حضور لاکتوز، پروتئین مهارکننده به نوعی دی‌ساکارید - می‌شود.
 (۴) عدم حضور لاکتوز، رنا بسپاراز به راه‌انداز - نمی‌شود.

۹- کدام عبارت در مورد تنظیم بیان ژن‌های آنزیم‌های مربوط به تجزیه لاکتوز، صحیح است؟

- (۱) در پی اتصال نوعی پروتئین به توالی اپراتور، غلظت آنزیم‌های تجزیه کننده لاکتوز افزایش می‌یابد.
 (۲) در حضور لاکتوز، پروتئین تنظیم کننده تغییر شکل یافته و به توالی اپراتور متصل می‌شود.
 (۳) پروتئین مهارکننده، بر فرایند رونویسی بعضی از ژن‌های ساختاری آن تأثیر گذار است.
 (۴) در پی تغییر شکل پروتئین مهارکننده، گلوکز بیشتری در اختیار سلول قرار می‌گیرد.

۱۰- اگر گلوکز در محیط باکتری نباشد، پس از افزودن لاکتوز به محیط کشت باکتری اشرشیا کلای، لاکتوز

- (۱) با اتصال به رنا بسپاراز، باعث روشن شدن ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز می‌شود.
 (۲) تغییری در شکل سه‌بعدی پروتئین مهارکننده ایجاد می‌کند.
 (۳) باعث روشن شدن ژن سازنده پروتئین مهارکننده می‌شود.
 (۴) همانند مهارکننده به اپراتور متصل گردد.

۱۱- کدام عبارت در مورد تنظیم بیان ژن های آنزیم های مربوط به تجزیه ی لاکتوز، نادرست است؟

- ۱) بیان این ژن ها و بیان ژن پروتئین مهارکننده با یک نوع آنزیم رونویسی می شوند.
- ۲) بیان این ژن ها و بیان ژن پروتئین مهارکننده تحت کنترل یک راه انداز انجام می شود.
- ۳) ترکیبی دی ساکاریدی می تواند پس از عبور از غشای پلاسمایی، به پروتئین مهارکننده متصل شود.
- ۴) به دنبال جدا شدن نوعی پروتئین از توالی اپراتور، گلوکز بیشتری در اختیار سلول قرار می گیرد.

۱۲- چند مورد جمله ی زیر را به طور صحیحی تکمیل می کند؟

در نوعی جاندار تک سلولی که می تواند طی چرخه سلولی خود و با گذشت از نقاط واریسی تولید مثل کند عامل ذات الریه

- الف) همانند - هر ژن توسط یک نوع RNA پلیمرز رونویسی می شود.
 - ب) همانند - با فعالیت نوعی آنزیم پروتئینی، نوکلئیک اسید خطی تولید می شود.
 - ج) برخلاف - در رونویسی بیشتر ژن ها طی فرایند پیرایش توالی های معینی از رنای ساخته شده حذف می شود.
 - د) برخلاف - هر مولکول DNA چند جایگاه آغاز رونویسی دارد.
- ۱) ۱ ۲) ۲ ۳) ۳ ۴) ۴

۱۳- در انسان درون هسته ی

- ۱) همه ی یاخته های پر فرورین ساز پروتئین های هیستونی توسط آنزیم های غیر پروتئینی تولید می شود.
- ۲) همه ی یاخته های عصبی، ژن پروتئین های غلاف میلین، توسط رنابسیاراز II رونویسی می شود.
- ۳) نوتروفیل ژن آنزیم ایجاد کننده پیوند پپتیدی و ژن آنزیم ایجاد کننده پیوند فسفودی استر با رنابسیاراز های متفاوت رونویسی می شوند.
- ۴) یاخته های پادتن ساز، در شروع همانندسازی ژن ها، آنزیم هلیکاز دو رشته الگورا را از هم باز می کند.

۱۴- در یاخته هایی که در گرهک های ریشه سویا تثبیت نیتروژن انجام می دهند

- ۱) برخلاف میکوریزه ها، بیان هر ژن بصورت مثبت و منفی تنظیم می شود.
- ۲) همانند مخمر نان، آنزیم های ویژه ای وجود دارند که بر اساس توالی پادرمزه، آمینواسید مناسب را به رنای ناقل متصل می کند.
- ۳) همانند پارامسی، بخش هایی از مولکول رنای پیک قبل از ورود از هسته به سیتوپلاسم حذف می شود.
- ۴) برخلاف اوگلنا، هر RNA پلیمرز می تواند راه انداز چند نوع ژن را شناسایی کند.

۱۵- در اشرشیا کلا ی

- ۱) بیان هر ژن فقط بصورت مثبت و منفی تنظیم می شود.
- ۲) با ورود لاکتوز شکل اپراتور را تغییر می دهد و مانع اتصال مهار کننده به اپراتور می شود.
- ۳) با وقوع هر جهش حذف یا اضافه در ژن ساختاری، توالی آمینواسیدی در یک زنجیره پلی پپتید تغییر می کند.
- ۴) می تواند نوعی پروتئین در هدایت RNA پلیمرز به راه انداز مؤثر باشد.

۱۶- کدام عبارت جمله مقابل را بطور نادرست تکمیل می کند؟ «همه جاندارانی که در فرایند فتوسنتز اکسیژن تولید می کنند، می توانند

- ۱) ساخت پروتئین ها را بطور هم زمان و پشت سرهم توسط مجموعه ای از ریبوزوم ها انجام دهند.
- ۲) با تغییر در پایداری رنا یا پروتئین بیان ژن های خود را تنظیم کنند.
- ۳) بعضی از پروتئین های ساخته شده را پس از عبور از شبکه آندوپلاسمی و گلژی برای ترشح آماده کنند.
- ۴) به منظور تولید مولکول سه کربنی آلی بدون فسفات، NAD^+ را به مصرف برسانند.

۱۷- کدام عبارت، درباره ی همه ی RNA های موجود در ریزوبیوم درست است؟

- ۱) الگوی ساختن یک یا چند رشته پپتیدی را به همراه دارند.
- ۲) در یک انتهای خود، توالی نوکلئوتیدی یکسانی دارند.
- ۳) پس از ایجاد تغییراتی از هسته وارد سیتوپلاسم می شوند.
- ۴) در پی اتصال نوعی آنزیم به توالی خاصی از دنا ساخته می شوند.

۱۸- کدام عبارت جمله زیر را بطور نادرست تکمیل می کند؟ «در پی اتصال مقدار گلوکز بیشتری در اختیار سلول قرار می گیرد.»

- ۱) مهار کننده به لاکتوز . ۲) فعال کننده به مالتوز ۳) فعال کننده به جایگاه اتصال خود در دنا ۴) مهار کننده به جایگاه اتصال خود در دنا

۱۹- کدام گزینه، عبارت زیر را به طور مناسب کامل می کند؟ (سراسری ۹۸)

«در صورت حضور قند مالتوز در محیط باکتری اشرشیا کلا ی و به دنبال اتصال فعال کننده به

- ۱) راه انداز، عوامل رونویسی بر روی توالی افزاینده قرار می گیرند.
- ۲) مالتوز، مهار کننده تغییر شکل می دهد و از اپراتور جدا می گردد.
- ۳) رنابسیاراز (RNA پلیمرز)، ژن های مربوط به سنتز مالتوز رونویسی می شوند.
- ۴) توالی خاصی از دنا (DNA)، اولین نوکلئوتید مناسب برای رونویسی مورد شناسایی قرار می گیرد.

۲۰- کدام عبارت، در مورد هوهسته ای ها (یوکاریوت ها)، صادق است؟

- ۱) رنا (RNA) ی پیک فقط در حین رونویسی دستخوش تغییراتی می شود.
- ۲) سمتی از رنا (RNA) ی پیک که زودتر ساخته شده، دیرتر ترجمه می گردد.
- ۳) اولین آمینواسید در انتهای کربوکسیل همه پلی پپتیدی های تازه ساخته شده، متیونین است.
- ۴) در یک مولکول دنا (DNA)، رشته مورد رونویسی می تواند از یک ژن به ژن دیگر تغییر نماید.

۲۱- چند مورد، دربارهٔ همهٔ جاندارانی صادق است که در محیط‌های متفاوت خشکی و آبی زندگی می‌کنند و انجام بخش عمدهٔ فتوسنتز را بر عهده دارند؟

الف- رناتن (ریبوزوم)ها، عمل ترجمه را قبل از پایان رونویسی آغاز می‌کنند.

ب- محصولات اولیهٔ رونویسی همهٔ ژن‌ها، پیش‌سازهای رنا (*RNA*) ی پیک هستند.

ج- با قرار گرفتن عوامل رونویسی در کنار هم، سرعت رونویسی افزایش می‌یابد.

د- پروتئین‌ها می‌توانند به طور هم‌زمان و پشت‌سر هم توسط مجموعه‌ای از رناتن (ریبوزوم)ها ساخته شوند.

۱ (۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۲۲- کدام گزینه، عبارت زیر را به طور مناسب کامل می‌کند؟ «در جاندارانی که عامل اصلی انتقال صفات وراثتی، به غشای یاخته متصل»

۱) نیست، در هر فام‌تن (کروموزوم)، می‌تواند جایگاه‌های آغاز همانندسازی متعددی به وجود آید.

۲) است، در ساختار هر واحد تکرار شوندهٔ دنا (*DNA*) ی آن‌ها، پیوند فسفودی‌استری وجود دارد.

۳) است، با جدا شدن دو گروه فسفات از انتهای رشتهٔ پلی‌نوکلئوتیدی دنا (*DNA*)، نوکلئوتید جدید به آن اضافه می‌شود.

۴) نیست، دورکنندهٔ دو رشته دنا (*DNA*) از یکدیگر، می‌تواند نوکلئوتیدها را بر اساس رابطهٔ مکملی مقابل نوکلئوتیدهای رشتهٔ الگو قرار دهد.

۲۳- کدام عبارت، دربارهٔ اولین پروتئینی که ساختار آن شناسایی شد، نادرست است؟

۱) در بخش‌هایی از این مولکول، ساختارهای متنوعی وجود دارد.

۲) ساختار نهایی آن با تشکیل بیش از یک نوع پیوند، تثبیت می‌شود.

۳) هر یک از زنجیره‌های پلی‌پپتیدی آن، به صورت یک زیر واحد تاخورد است.

۴) با تغییر یک آمینواسید، ممکن است ساختار و عملکرد آن به شدت تغییر یابد.

۲۴- کدام گزینه، عبارت زیر را به طور مناسب کامل می‌کند؟ «در همهٔ جانداران، هر رنا (*RNA*) پی که دارد، فقط»

۱) در ساختار خود پیوندهای اشتراکی -از رونویسی یک ژن حاصل شده است.

۲) در ساختار خود رمزه (کدون) پایان -در درون هستهٔ یاخته پیرایش می‌شود.

۳) به رشتهٔ پلی‌پپتیدی در حال ساخت اتصال -توسط یک رنابسیاراز (*RNA* پلی‌مراز) ساخته شده است.

۴) به رشتهٔ رمزگذار شباهت بسیار -از طریق رمزه (کدون)های خود با پادرمزه (آنتی کدون)ها ارتباط برقرار می‌کند.

۲۵- در باکتری اشرشیا گلای، به دنبال پیوستن فعال‌کننده به توالی خاصی از دنا (*DNA*) کدام اتفاق رخ می‌دهد؟

۱) رنابسیاراز (*RNA* پلی‌مراز) به کمک عوامل رونویسی، راه‌انداز را شناسایی می‌کند.

۲) ژن‌های مربوط به سنتز مالتوز رونویسی می‌شوند.

۳) اولین نوکلئوتید مناسب توسط رنابسیاراز (*RNA* پلی‌مراز) رونویسی می‌شود.

۴) اتصال مالتوز به نوعی پروتئین قطع می‌گردد.

۴ (۸)	۲ (۷)	۴ (۶)	۳ (۵)	۴ (۴)	۳ (۳) «ب، ج، د»	۴ (۲)	۱ (۱) «ج»
۳ (۱۶)	۴ (۱۵)	۲ (۱۴)	۳ (۱۳)	۳ (۱۲) «الف، ب، ج»	۲ (۱۱)	۲ (۱۰)	۴ (۹)
						۴ (۱۸)	۴ (۱۷)